

VERGEZICHT

Een magazine dat gelooft in vrede, gerechtigheid en een hoopvolle toekomst

DE CATECHISMUS

WAT HEEFT DIE ONS VANDAAG NOG TE VERTELLEN?

Janneke van Hoven

CALVIN ROBINSON

DE STEEN IN DE SCHOEN VAN EEN AARTSBISSCHOP

Eric Visser

ARTIFICIAL INTELLIGENCE

DE TOREN VAN BABEL IS GEEN SCIENCEFICTION MEER

Jean-Eric Visser

VERHALEN EN INTERVIEWS

WAAR JE BLIJ VAN WORDT

Charity de Calonne
Channah Hewitt

'A descoberta do paraíso'

De narratieve roman over Children Asking uitgegeven in Brazilië

Door: Priscila Lima

203

**SUCCESVOLLE
AANKOPEN
IN 2022**

ABC
de gecertificeerde
aankoopmakelaar

Aankoopbemiddeling

**Een deskundige,
betrouwbare en snelle
aankoopmakelaar nodig?**

ABC AANKOOPBEMIDDELING
088 0044700

restaurant de hof'nar.

BIJ RESTAURANT DE HOFF'NAR KOM JE NIET ALLEEN OM LEKKER TE ETEN. WIJ ZORGEN ERVOOR DAT EEN AVOND BIJ ONS EEN BIJZONDERE BELEVENIS IS.

Kwaliteit

Kwaliteit staat in ons restaurant voorop. Ons jonge en enthousiaste team is dagelijks in de weer om u op basis van dagverse producten en kruiden uit de kasteelluin een onvergetelijke avond te bezorgen.

Inspiratie

Gonk bij ons van heerlijkjes voortvande gerechten. Wij halen inspiratie uit keukens van over de hele wereld. We zijn altijd op zoek naar verrassingen.

Intiem

De Hoff'nar is een intiem restaurant gesitueerd in het voormalige koetshuis van kasteel Grob-behoff. Dit maakt deze prachtige locatie een verstepte schot in het hartje van een woonwijk.

ZONDAG 2 JULI
OPERA LUNCH CONCERT

Bepikt aantal plaatsen - Snel reserveren gewenst

TALMAWEG 10, 3317 RD DORDRECHT - 070 610 0466
INFO@RESTAURANTDEHOFFNAR.NL - WWW.RESTAURANTDEHOFFNAR.NL

**Leer ons verkoopteam beter kennen,
want we zijn de moeite waard!**

**Kennis gekoppeld aan kunde en passie:
een succesformule!**

Wij zijn jouw persoonlijke en gespecialiseerde verkoopmakelaar. Wij ontzorgen je optimaal bij de verkoop van je woning. Hierbij plaatsen we de woning niet alleen op een groot aantal bekende internetzites als Funda of Jaap, maar maken we ook gebruik van digitale systemen om potentiële kopers te interesseren voor jouw woning.

**Bel of mail ons voor een
gratis waardebeoordeling!**

AMBITIE MAKELAARS

— Voor de persoonlijke benadering —

**Hét startpunt van
al jouw woonwensen**

Dordrecht - Papendrecht - Schiedam
Roosendaal - Tiel - Gorinchem

☎ 088 00 44 777
✉ info@ambitiemakelaars.nl

www.ambitiemakelaars.nl

Een

productie

Foto voorpagina:

De moeder van de auteur uit 'De ontdekking van het paradijs'. Zie pagina 36-40.

Inleiding

DE VERANDERING

Het tweede nummer van onze glossy staat in het teken van verandering. In bijna alle artikelen en interviews komt dit op de een of andere manier om de hoek kijken. Zowel grote veranderingsprocessen die onze maatschappij op haar kop dreigen te zetten, als kleinere veranderingen dicht bij huis komen ter sprake. Hoe we daarmee moeten omgaan, is de grote vraag en vaak maken veranderingen ons onzeker. Zijn we eindelijk een beetje gewend aan een bepaalde situatie en hebben we net onze draai gevonden, en dan moeten we ons ongewild en vaak ook nog onverwachts opnieuw aanpassen. Als we veranderingen als een bedreiging van onze zekerheden zien, zullen we misschien onze hakken wel in het zand zetten en proberen de tijd stil te zetten. Hoe hard we dat ook proberen, ik kan nu al vertellen dat het ons niet zal lukken. Als een niet te stoppen machine draait de wereld door.

Kunnen we dan helemaal niets doen? Zijn we machteloze slachtoffers van hogere machten die ons lot bepalen? Ja en nee. Ik moet denken aan de generatie van mijn ouders. In een periode waarin de wereld in brand stond, stichtten zij een gezin. Ze trouwden, kregen kinderen en mijn vader startte een maatschappelijke carrière. Na de diepe economische crisis van de twintiger jaren zochten ze hun weg, kwamen in de chaos van het opkomende nazisme terecht en belandden uiteindelijk in de Holocaust. Na de oorlog leek het er op dat ze eindelijk wat rust zouden krijgen. Niets was echter minder waar. In de zestiger jaren stond de wereld weer op z'n kop. Een seksuele revolutie, provo en flower power schopten hun zekerheden alweer omver. En nu kwam het onheil niet van buiten, maar waren het hun eigen kinderen die aan de fundamenteën van hun bestaan schudden.

Als ik daaraan denk, word ik ineens een stuk rustiger en denk ik: het zal allemaal nog wel meevallen.

Eric Visser
Children Asking

Je kunt meer dan je denkt

Blijf leren als professional en groeien als mens
Wat wordt jouw volgende stap?

Bij ICM heb je keuze uit ruim 250 opleidingen en trainingen, waaronder:

Leiderschap & Management
Proces- & Projectmanagement
Persoonlijke Effectiviteit
HRM
Zorgmanagement
Marketing & Communicatie
Sales

Coachen
Mediation
Trainen
Psychologie
Financieel Management
IT
En meer

Fr. Calvin Robinson

De steen in een aartsbisschoppelijke schoen

De kerk staat op instorten! Althans, daar lijkt het veel op als we Calvin Robinson, de presbyter van de Christ Church, in de Londense wijk Harlesden mogen geloven. Hij neemt fel stelling tegen het besluit van de anglicaanse bisschoppen de lhbtq+-agenda te omarmen en huwelijken van homoseksuele en lesbische stellen in te zegenen. Zijn stelling is dat een kerkelijke inzegening veel meer is dan het uitspreken van een wens op geluk en voorspoed voor een relatie tussen twee mensen, in dit geval mensen van hetzelfde geslacht. Een kerkelijke inzegening is, in zijn visie, een sacrament waarmee bevestigd wordt dat twee mensen door de wil van God tot één vlees worden samengevoegd, om vruchtbaar te zijn en bij te dragen aan de voortgang van de schepping, zoals de Schepper dat volgens Genesis 2 verwoordt: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; zij zullen tot één vlees zijn.' Zijn standpunten, die hij via de sociale media en vooral Twitter ventileert, hebben binnen de officiële Church of England voor de nodige beroering gezorgd. Dit had tot gevolg dat hij, na een tweejarige theologiestudie aan het St. Stephen's House, in de hoop tot diaken gewijd te worden, te horen kreeg dat er voor hem in de Church of England geen plek

was. Hij heeft daarom zijn toevlucht genomen tot de Free Church of England, waarin hij in 2022 door bisschop Paul Hunt tot deacon werd gewijd. Wie is deze, met een weelderige kroezende haardos gedekte, controversiële figuur?

Calvin is half Brits, half Jamaicaans, geboren op 29 oktober 1985 en opgegroeid in Mansfield in de zogenaamde Midlands in het graafschap Nottinghamshire, UK, waar zijn grootouders als leden van de zogenaamde 'Windrush generatie' vanuit Jamaica (Afro-Caraïben) naartoe emigreerden. Het was een eenvoudige arbeidersomgeving, waarvan hij zelf zegt: 'Men zegt er wat men denkt en doet wat men zegt.' Een bijna Rotterdamse no-nonsensmentaliteit, die schril afsteekt bij wat hij later in de Londense politieke wereld zal tegenkomen. Hij groeide op in een eenoudergezin en zijn moeder schroomde niet om met twee banen het gezinsinkomen te verdienen. Een inkomen dat, ondanks alle inspanningen, toch nog lager lag dan dat van hun burens die zich, al of niet terecht, door de staat lieten onderhouden. Zijn opvoeding heeft hem niet alleen al jong een meer dan gemiddeld hoge arbeidsethiek bijgebracht, maar hem ook tot een onafhankelijk denker gevormd. Toen hij dan ook later in Oxford met een links-liberale

COMMON SENSE CRUSADE WITH CALVIN ROBINSON

woke-mentaliteit geconfronteerd werd, noemde hij dat 'de echokamer': een omgeving waarin iedereen elkaar napraatte en waar meningen als pruimtabak werden herkauwd. Kritische geluiden en afwijkende standpunten werden gemeden en het 'gangbare' sijpelde er als gif naar binnen. Aan de Londense Westminster Universiteit behaalde hij een graad in computertechniek. Robinson werkte in de IT-industrie voordat hij een opleiding tot leraar volgde. Daarna doceerde hij informatica aan de St. Mary's and St. John's Church of England School in Hendon, waar hij hoofd werd van de IT-afdeling en later adjunct-directeur. In 2017 was Robinson te zien in een wervingsadvertentie die mensen aanmoedigde om leraar te worden. Hij was een videogame-journalist en eigenaar van de videogamesite met de controversiële naam God is een Nerd.

Calvin brak echter pas goed door als presentator bij 'talk-RADIO' en de televisiezender 'GB NEWS' waar hij met het programma 'Calvin's Com-

mon Sense Crusade' doorbrak. Ondertussen had hij zijn tweejarige theologiestudie aan St. Stephen's House, Oxford, afgerond. Hij werd echter niet tot pastoor binnen het bisdom Londen benoemd en werd daarom ook niet tot diaken in de Church of England gewijd. Robinson diende vervolgens een toelatingsverzoek in bij de kerk en vocht daarmee deze beslissing aan. Uit de uitgelekte e-mailcorrespondentie tussen Jonathan Baker, de bisschop van Fulham, en Rob Wickham, de bisschop van Edmonton, bleek bezorgdheid over Robinsons 'liber-taire anti-woke, anti-identiteitspolitiek, Covid-sceptische' politieke opvattingen en zijn gebruik van sociale media. Met name zijn getwitter werd bekritiseerd. Het bisdom Londen gaf later een verklaring uit waarin het 'beperkte aantal beschikbare parochies' de oorzaak werd genoemd van het feit dat vacatures zorgvuldig 'van geval tot geval werden bekeken' en dat 'in dit geval werd aangenomen dat er geen geschikte parochie binnen het bisdom beschikbaar' was. Het besluit om ook Robinsons wijding te weigeren kreeg kritiek van conservatie-

GBNEWS.UK

ve woordvoerders zowel binnen de media, als binnen de kerk. Met name van Angela Tilby, emerita-kanunnik van Christ Church Cathedral te Oxford. Robinson beschreef het als een 'zeer bekrompen' beslissing die het resultaat was van zijn 'anti-woke'-opvattingen. Robinson verliet vervolgens de Church of England, sloot zich aan bij de Free Church of England en werd, zoals eerder vermeld, in 2022 tot presbyter van de Christ Church in de wijk Harlesden, gewijd. De Free Church of England is lid van de Global Fellowship of Confessing Anglicans, een netwerk van conservatieve Anglicaanse Kerken; haar heilige wijdingen worden overigens door de Church of England wel als geldig erkend.

De breuk met de Church of England was niet de enige teleurstelling die Robinson moest verwerken. Tot twee keer toe werd hij als kandidaat voor de Conservative Party door zijn socialistische opponent verslagen. In 2019 trok hij zich tijdens de algemene verkiezingen terug als kandidaat voor de Brexit Party om een conservatieve kandidaat te gaan ondersteunen.

Wat leert Calvin Robinson nu eigenlijk?

Welke opvattingen ventileert hij en wat geeft de bisschoppen van de Church of England aanleiding hem buiten te willen sluiten? De antwoorden op deze vragen vinden we in de spraakmakende toespraak over 'Bijbelse-seksualiteit', die hij onlangs bij de gerenommeerde 'Oxford Union' gehouden heeft. In een interview met Becket Cook van de Becket Cook Show op YouTube gaat hij nader op deze toespraak in. Hij begint met een korte inleiding over de vraag hoe de kerk dient om te gaan met 'zondaars'. 'Jezus ging om met hoeren en tollenaars. Hij deed dit met het doel hun levens te veranderen en niet andersom. Jezus paste zich niet aan hun leefstijl aan. De omgang met zondaars behoort dus tot de corebusiness van de kerk. Het is hierbij dan echter wel de bedoeling dat men stopt met zondigen.' 'Maar Jezus is toch gestorven voor onze zonden?' wordt dan vaak tegengeworpen. 'Dat klopt, maar daar hangt wel een prijskaartje aan. Namelijk bekering, dat wil zeggen: de zondige weg waarop wij lopen verlaten en Hem gaan volgen.'

Maar wat leert de kerk, de aartsbisschop van Canterbury, hier dan over?

'We moeten goed onderscheid maken tussen het zegenen van individuen en het zegenen van een relatie. Individueel, ook mensen met een afwijkend seksueel gedrag, zegenen kan naar mijn mening altijd. De Engelse wet erkent een relatie tussen twee mensen van hetzelfde geslacht als een huwelijk, maar hier in de kerk een zegen over vragen is een totaal ander verhaal. In de Bijbel spreekt God namelijk over het huwelijk nadrukkelijk als over de relatie tussen één man en één vrouw. Iedere andere vorm wordt afgewezen, of minimaal als ongewenst omschreven. Onder andere overspel, sodomie en homoseksualiteit worden 'zonden' genoemd en God kan niet iets zegenen wat Hij zondig noemt. Zonde is namelijk iets wat ons van God scheidt, terwijl een zegen ons juist met Hem verbindt. God vragen iets te zegenen waarvan wij weten dat Hij dat afkeurt, is op z'n zachtst gezegd absurd. Het is bovendien erg hypocriet, want officieel leert de kerk nog steeds dat het huwelijk een monogame relatie is tussen één man en één vrouw, maar in de praktijk voert ze het tegendeel uit. Je kunt dus zeggen dat de Church of England niet is wat ze belijdt of wat ze zegt, maar wat ze doet.'

Hoe is de kerk, volgens u, tot deze standpunten gekomen?

'Je moet bedenken dat voor het eerst in de geschiedenis de Church of England tot een minderheidsgroep behoort. Voor het eerst probeert men door 'aardig' te doen mensen niet van zich te vervreemden. In een poging de leegloop te beperken gaat men mee in iets wat in feite een neomarxistische filosofie is. Men vergeet hierbij echter dat de kerk juist doordat ze aan de wereld gelijkvormig wordt haar aantrekkelijkheid verliest. De kerk is geen schuilplaats meer voor een op hol geslagen wereld. Mensen die ziek worden van alle overspel, misbruik en liederlijkheid hebben geen plek meer waar ze tot rust en herstel kunnen komen. Het grote verhaal is echter dat de kerk – de kerk in het algemeen, bedoel ik – nooit zal verdwijnen. Het is een instelling van Jezus Christus en Hij zal er voor zorgen dat dit nooit zal gebeuren. Voor de Church of England is dat echter een heel ander verhaal. Het liberalisme heeft zijn intrede gedaan en de kerk is ver weg van haar oorsprong. De leer van de kerk is namelijk dat het huwelijk niet alleen een verbond is dat een heteroseksuele relatie tussen één man en één vrouw inhoudt; het is ook een verbond voor het leven, waarbij van een scheiding geen sprake kan zijn. Het behoeft geen betoog

dat we hiermee aan de oorsprong van de Church of England van Henry VIII in 1534 raken. Hierdoor werd een scheiding mogelijk, maar de beslissing om een huwelijk wel of niet in te zegenen werd aan de individuele priester overgelaten. Hoewel de seculiere wet echtscheiding toestaat, zal een orthodoxe priester niet snel een tweede huwelijk inzegenen.

Wat is de reactie op deze koerswijziging?

Eigenlijk is helemaal niemand tevreden. De lhbtq+-gemeenschap niet, want die streeft naar volledige gelijkstelling en die heeft ze met deze koerswijziging slechts ten dele binnengehaald. Ook de gelovigen zijn ontevreden, omdat de traditionele opvatting over het huwelijk – een sacrament waarin een monogame heteroseksuele relatie tussen één man en één vrouw werd bevestigd – is losgelaten. Ten slotte is de politiek ook niet tevreden. Zij zag graag dat de Church of England met een volledige integratie van de lhbtq+-gemeenschap afstand van de islam had genomen. Voor het anglicanisme – de ‘Elizabeth I’-versie van het christendom, zoals dat tijdens de koloniale periode wereldwijd verspreid is – betekent dit dat de kerken in het Gemenebest het leiderschap van de Church of England onder leiding van de aartsbisschop van Canterbury niet langer aanvaarden. De aartsbisschop van Canterbury heeft natuurlijk wel aanzien, maar in tegenstelling tot de paus heeft hij geen enkele macht. In feite hebben deze – veelal orthodox georiënteerde – kerken de Church of England verlaten. Meer dan honderd miljoen gelovigen wereldwijd accepteren de aartsbisschop niet meer als hun leider. Tijdens de laatste GAFCOM (Global Anglicans) conferentie, die van 17-21 april j.l. in Kigali – Rwanda gehouden werd, heeft de Anglicaanse gemeenschap een verklaring uitgegeven waarin, wegens het verlaten van de autoriteit van de Bijbel, afstand wordt genomen van het leiderschap van de Church of England.

Hoe dient volgens u de kerk om te gaan met de lhbtq+-gemeenschap?

De bijbelse opvatting over seksualiteit gaat uit van twee opties. Verreweg de meeste mensen zijn geroepen tot het huwelijk. Zij zullen trouwen en binnen hun huwelijksrelatie seks hebben, zorgen voor de voortplanting en daarmee dienstbaar zijn aan de samenleving. Anderen, een kleine minderheid, zijn niet geroepen tot een huwelijk. Deze mensen kunnen celibatair levend hun leven volledig aan het dienen van God en hun medemens wijden. Althans, als zij ervoor kiezen God als hun Heer en Jezus als hun Verlosser te aanvaarden. Mensen die daar niet voor kiezen, blijven buiten de kerk en zullen dus ook geen behoefte aan de sacramentele zegen hebben. Doordat de Church of England homoseksuele relaties nu wel inzegt, laten ze veel oprecht gelovige lhbtq+’ers in de steek. Die worden nu op het verkeerde been gezet. Kortom, een groep mensen die zich terecht anders dan anderen voelen, worden door de kerk met een kluitje – dat wil zeggen: een niet-werkende zegen – in het riet gestuurd. ‘Love is love,’ wordt er dan geroepen. Alles is liefde en het maakt niet uit wie wat, waar en wanneer. Als dat zo is, waarom zegenen we dan geen relatie tussen bijvoorbeeld drie mannen of drie vrouwen in?

“Discussie gesloten?”

Tot zover het verhaal van Calvin Robinson, zoals dat naar aanleiding van zijn interview bij de Becket Cook Show is opgetekend. Er valt nog veel over te zeggen en te discussiëren. Dat zullen we in dit artikel echter niet doen. De bedoeling van dit artikel is pure en zo zuiver mogelijke verslaglegging. U, de lezer, achten wij heel goed in staat hier uw eigen gedachten bij te vormen. Er blijven vragen, als: Hoe zit het met culturele invloeden binnen de kerk? Spelen die in bijvoorbeeld de opvatting over de positie van de vrouw ook niet een rol van betekenis? In de loop van de tweeduizendjarige geschiedenis van de kerk is men toch tegen een aantal zaken heel anders gaan aankijken! In sommige kerken bedekken vrouwen nog steeds hun hoofd. In een land als Pakistan zal een vrouw niet bidden zonder eerst haar hoofd te bedekken, terwijl vrouwen en meisjes in westerse landen soms in hun dagelijkse kleding op het podium staan. Kortom: het laatste woord is er nog niet over gezegd.

Wat echter wel als een paal boven water staat, is het feit dat de kloof tussen de Church of England en haar dochters in het Gemenebest niet tot de anglicaanse familie beperkt blijft. Ook op het vasteland van Europa kennen we die kloof. Onder andere de Protestantse Kerk Nederland en de Duitse bisschoppen hebben, net als de Church of England en sommige Amerikaanse kerken, de lhbtq+-beweging omarmt. Dit terwijl hun dochter- of zusterkerken in Latijns-Amerika, Azië en Afrika hier heel anders over denken. Met dit artikel hopen we mensen aan het denken te hebben gezet, met de bedoeling de eenheid in en tussen de kerken te bevorderen.

Door: Eric Visser
Founding father Children Asking

Bij de foto's:

- Pag.5: Calvin Robinson
- Pag. 6/7: Poster bij de "Common Sense Crusade" van GB News
- Pag. 8 (r.b.): Calvin Robinson
- Pag. 8 (o.): Vrouwen met hoofddoek in de Igreja Comunidade Cristã no Brasil in Brás - São Paulo (SP)
- Pag. 9: Een Pakistaanse vrouw in gebed

DÉ OPLOSSING VOOR HET **BOEKEN** VAN **SPREKERS**

Spreker Geboekt maakt het voor kerken én sprekers eenvoudiger (dienst)agenda's te maken én boekingen te beheren.

AANMELDEN TESTPANEL
www.sprekergeboekt.nl

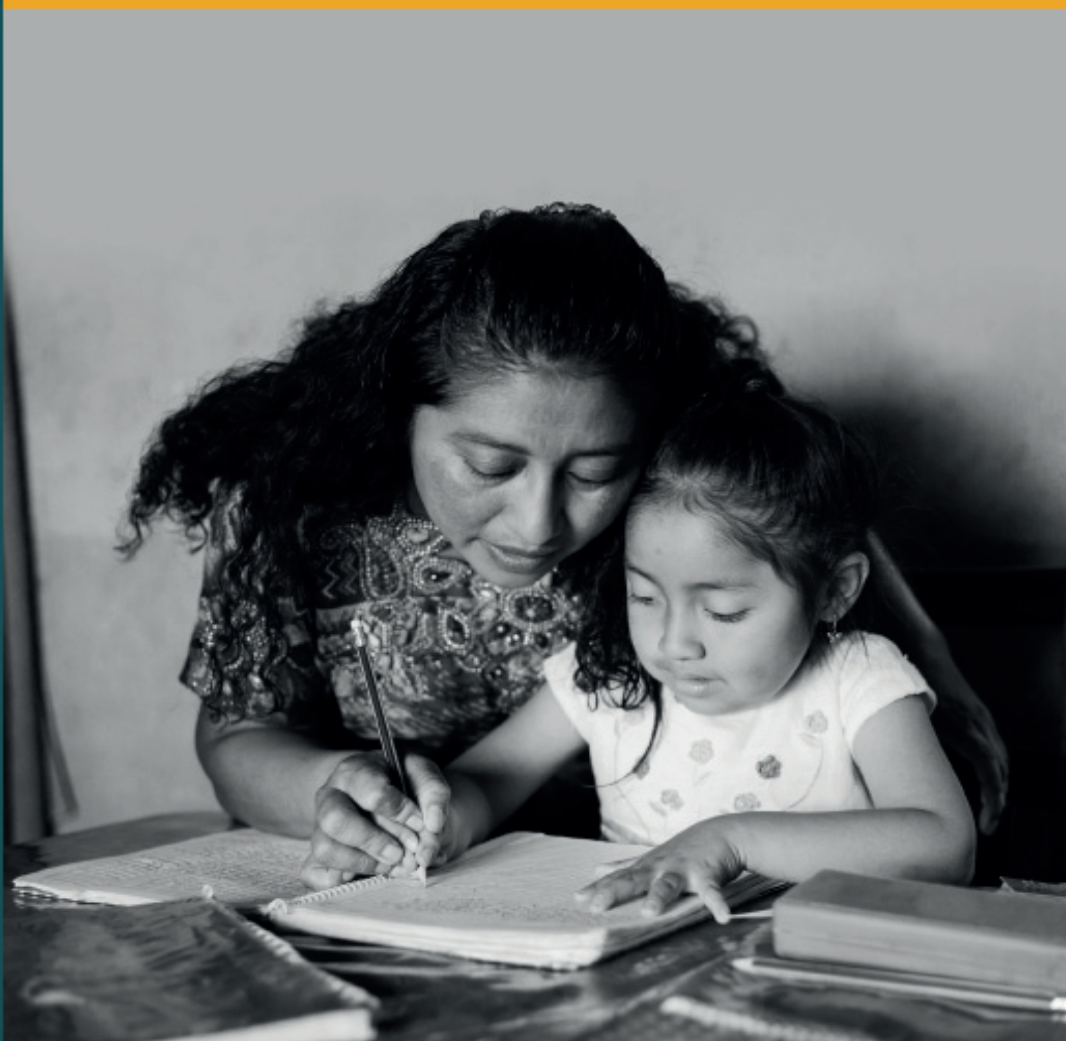
Gratis jaarlicentie en startpakket t.w.v. € 500,-

LET'S GIVE THEM A CHANCE TO LEARN AND GROW AS ANY CHILD SHOULD.

Once again we have decided to support the *training projects* of **Children Asking**, to help underprivileged children in Brazil and around the world to build a better future.

Belleza

www.bellezafruits.com

HET VERHAAL VAN NICKY

'Ik ben niet wat ik doe, ik ben niet wat ik heb, ik ben niet wat anderen over me zeggen, maar ik ben Gods geliefde kind.'

Dit credo van de rooms-katholieke priester en hoogleraar Psychologie aan Harvard University Henri Nouwen, dat nog steeds iedere zondag door Bobby Schuller in de Shepherds Grove Church in Californië wordt geciteerd, kwam wat aarzelend uit mijn mond. Ik vroeg me af of ik dat wel kon zeggen tegen iemand die ik slechts oppervlakkig kende. Ze keek me verbaasd aan en in haar ooghoeken welden tranen op. Ik vatte moed en zei: 'Zeg dat eens na.' Ze had er kennelijk moeite mee. Samen, zonder ons iets van de omgeving aan te trekken, zeiden we deze woorden hardop en toen ze het na een paar keer foutloos kon herhalen, drukte ik haar op het hart dit dagelijks te herhalen. 'Vooral op momenten waarop je het moeilijk hebt,' voegde ik er aan toe. De tranen biggelden inmiddels volop over haar wangen en de mensen aan de tafeltjes om ons heen zullen er wel het hunne van gedacht hebben. Het geroezemoes aan de tientallen tafeltjes op de Praça de

alimentação, het centrale plein op de bovenste verdieping van de shoppingmall, waar in een keur aan restaurants allerlei soorten voedsel werden geserveerd, overstemde echter al spoedig onze conversatie.

Ik kende Nicky (om privacy redenen niet haar echte naam) al een tijdje, maar had me nog nooit echt in haar privéleven verdiept. Op de markt, een plek waar ik niet al te vaak kom, verkoopt ze zelfgekweekte vruchten – 'biologisch verantwoord' of hoe dat tegenwoordig ook moge heten. Mij, als kind van de Tweede Wereldoorlog, zegt dat allemaal niet zo veel. Ik was al blij als er voldoende eten op m'n bordje lag. Zij vertelde echter vol vuur over wat ze in haar tuin zaaide en plantte en het fruit dat ze zorgvuldig kweekte. Vol trots liet ze haar tomaten, druiven, aardbeien en andere vruchten zien. Tussen neus en lippen door had ze verteld dat ze dit van haar moeder had geleerd. Die kwam uit Maranhão, was op zevenjarige leeftijd het huis uit gevlucht en had uiteindelijk als straatkind haar jeugd in São Paulo doorgebracht.

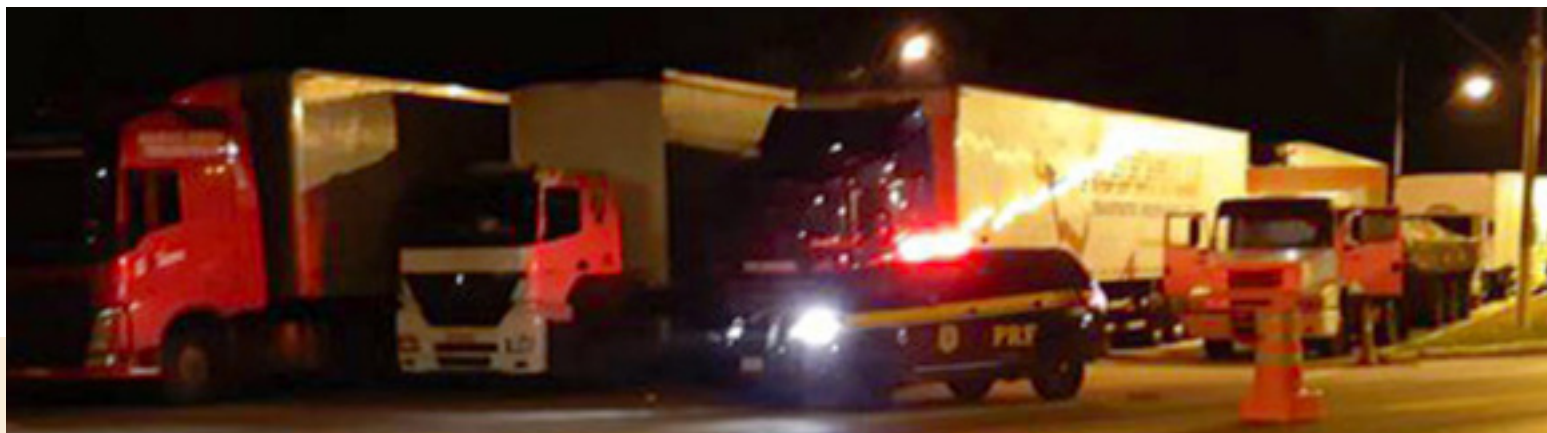
Bij de foto's:

Pag. 11 (b.): Een zevenjarig straatkind in São Paulo

Pag. 11 (o): Een zevenjarig straatkind in São Paulo (detail)

Pag. 12: Uit Nicky's moestuin

Pag. 13: Vrachtwagens geparkeerd aan de Via Dutra

Daar wilde ik wel wat meer van weten. Tenslotte kende ik het leven in het verarmde binnenland van de staat Maranhão behoorlijk goed en ik had in het begin van mijn werk in São Paulo een tijdje met straatkinderen opgetrokken. Een afspraak om een hapje te eten was dan ook snel gemaakt.

Mijn gedachten gingen terug naar mijn bezoek, inmiddels zo'n twintig jaar geleden, aan het casa Abba in São Paulo, een opvanghuis voor straatkinderen. Er zaten aan lijm verslaafde jongens. Kinderen, soms nog geen vijf jaar oud, zwierven zonder hun ouders over straat. Ze leefden in bendes onder leiding van een 'chef', vaak een jongen van rond de zeventien, die een groep jongere kinderen voor zich liet stelen, prostitueren en alles doen wat God verboden had. Ze sliepen onder heggen en overvielen argeloze voorbijgangers. Er waren zogenaemde moordcommando's van politieagenten die in hun vrije tijd straatkinderen afknalden. Dat zal in Maranhão wel niet anders geweest zijn, dacht ik.

'Waarom is je moeder weggelopen? Heeft ze je dat ooit verteld? Werd ze mishandeld of misschien misbruikt? En zo ja, door wie? Heel vaak is dat een pleegvader.'

'Ze werd door haar eigen vader mishandeld,' antwoordde ze. 'Hij sloeg haar erg veel en erg hard. Toen is ze het huis uit gevlucht.'

Ik dacht aan Anderson, een jongen van negen jaar. Ik had hem gevraagd waarom hij op straat leefde. 'Toen mijn vader gestorven was, ben ik het huis uit gevlucht, want mijn moeder mishandelde mij en mijn vader kon me toen niet meer tegen haar beschermen,' was destijds zijn antwoord.

'Ze heeft toen in huizen gewerkt en is met vrachtauto's meelifte in São Paulo terechtgekomen. Toen ze vijftien was, zwierf ze daar over straat. In de wijk Bràs probeerde ze te overleven. Daar werd ze zwanger en kreeg ze haar eerste kind – mijn oudste broer. Die heeft echter maar kort geleefd. Ik heb hem nooit gekend.'

Even, in een paar zinnen, vatte ze de jeugd van haar moeder samen. Voor mij opende zich echter het beeld van de vele smerige parkeerplaatsen voor vrachtwagens, die zich overal langs de eindeloos lange tweebaanswegen die dit land rijk is, bevinden. Tot een paar jaar geleden tierde de kinderprostitutie er nog welig. Dat is nu een heel stuk minder. Veel vrachtwagenchauffeurs zijn christen geworden en behoren tot de harde kern van Bolsonaro-aanhangers. In die tijd daar een meisje van zeven jaar loslaten, stond echter ongeveer gelijk aan psychische kindermoord, lijkt mij. Dat ze in Bràs, een wijk die vol stond met textiel fabrieken en naaiateliers, zwanger raakte, was voorspelbaar.

'Niet alleen dat,' ging ze verder, 'mijn moeder raakte ook aan de alcohol verslaafd. Een verslaving waar ze nooit meer vanaf is gekomen. Nadat mijn broer geboren en overleden was, kwam ik en later kreeg ik nog vier broers. We hebben allemaal een verschillende vader. Onze jeugd was heel moeilijk. Mijn moeder werkte af en toe bij mensen; de meeste tijd waren we alleen en moest ik voor het huishouden zorgen. Uiteindelijk heeft ze een paar jaar geleden zelfmoord gepleegd. Het erge is,' vertelde ze onder tranen, 'dat ze dit niet in een opwelling, maar heel bewust heeft gedaan. Achteraf bleek dat ze alles heel zorgvuldig had voorbereid en ook van iedereen afscheid had genomen. Niemand heeft haar tegen kunnen houden. Het leven had voor haar geen zin meer. Ze wilde er kennelijk gewoon van af.'

'Hoe heeft ze het gedaan?' vroeg ik.

'Met rattengif' was haar korte antwoord.

Het werd stil.

'Ik ben niet wat ik doe, ik ben niet wat ik heb, ik ben niet wat anderen over me zeggen, maar ik ben Gods geliefde kind.' Het was wat onzeker uit mijn mond gekomen, maar het was het belangrijkste wat ik haar kon zeggen. Het was ook het belangrijkste wat iemand haar moeder had moeten zeggen.

'Al slaat je vader je verrot, al word je door iedere willekeurige vrachtwagenchauffeur misbruikt, al moet je je lichaam verkopen en stelen en roven om in de straten van São Paulo te overleven – je bent een geliefd kind van God. Je bent het waard om bemind te worden. Voor iemand ben je de belangrijkste in zijn of haar leven. Dat had iemand tegen je moeder moeten zeggen,' zei ik.

'Ik weet het,' antwoordde ze. 'Ze was, ondanks alles, toch de belangrijkste in ons leven. M'n broers en ik hielden toch heel veel van haar. Hadden we haar dat maar kunnen zeggen! Bedankt dat je naar mijn verhaal hebt willen luisteren. Het is net of ze nu ietsje minder dood is.' Een glimlach brak door haar tranen heen.

'Weet je, ik ga studeren,' vertelde ze me nog. 'Aan de Faculdade Nutrição (Voeding en Diëtiëk) in São Paulo.'

Een hartstikke goed idee, dacht ik. Dat heeft ze dan toch maar van haar moeder geleerd: het sluit naadloos aan bij die moestuin van haar...

Door: Eric Visser
Founding father Children Asking

JEAN ERIC

FREELANCE JOURNALIST
TEKSTSCHRIJVER
VLOGGER EN PODCAST-MAKER

JEVENV@ICLOUD.COM | +31 6 11148196

WWW.JEAN-ERIC.NL

Twée Waarheden

Territoriumuitbreiding: het inpikken van een stuk land van een ander soeverein land. Wie had verwacht dat dit verschijnsel uit de twintigste eeuw nu nog zou plaatsvinden, en dat in het werelddeel waar in de afgelopen twintig eeuwen om elke kilometer land bloedig is gevochten?

West-Europa was in de vorige eeuwen geen haar beter dan het huidige Rusland van Poetin. Net als het West-Europa van net na de Tweede Wereldoorlog is het Rusland van nu een imperium – een koloniale macht – in verval. Maar na enkele bloedige dekolonisatie-oorlogen hebben de West-Europese landen een succesvolle oplossing gevonden voor de fase nadat de voormalige wereldmacht deze positie had verloren: integratie en samenwerking. De Europese Unie is een uniek experiment in de wereldgeschiedenis. Hoewel het nog onbekend is hoe de Europese Unie er in de toekomst zal uitzien, is haar heden-daagse succes – na de puinhoop van de twee wereldoorlogen – een inspiratie voor de rest van de wereld. De kans is groot dat meer regio's in de wereld in de komende honderd jaar het supranationale voorbeeld van de Europese Unie zullen volgen.

Door in te stappen in deze 'Europese trein van de vooruitgang' hebben de Oost-Europese landen ervaren dat het hun welvaart heeft gebracht. De Oekraïners zien dit ook, en zij willen eveneens een ticket voor deze trein. Dit maakt leiders als Poetin – en Xi Ying Ping in China – bang. Zij staan namelijk voor een ander politiek (autoritair) systeem. Het had zo anders kunnen gaan... Gorbatsjov (de laatste leider van de Sovjet-Unie) wilde ook op de Europese trein stappen. Maar de Amerikaanse conducteur verscheurde zijn ticket voor deze Transsiberië Expres.

De Verenigde Staten maakten dus een grote blunder. Hun eerste fout was de mondelinge belofte in 1990 door de regering van Bush Sr. aan Gorbatsjov dat de NAVO niet zou worden uitgebreid naar het oosten. De tweede fout was het schriftelijke voornemen (2008) van de regering van Bush Jr. om de NAVO uit te breiden met Oekraïne en Georgië. Maar de grootste fout was dat de Verenigde Staten zich niet verplaatsten in het Russische perspectief!

Anders dan in de westerse wereld – waar slechts een schriftelijk contract waarde heeft – wordt er in de Russische en de Aziatische denkwereld veel waarde gehecht aan een mondelinge belofte. Deze cultuureigenschap stamt nog uit de tijd dat de Mongolen Rusland hadden bezet.

Ook op andere punten heeft het Westen geen rekening gehouden met het Russische perspectief. Poetin denkt nog als iemand uit de vorige eeuw: de natiestaat, blijven vasthouden aan het imperium van vroeger, het respecteren van de Russische invloedssfeer en het hebben van bufferstaten. Dat de NAVO zich uitbreidde tot aan de Russische grens en dat het (soms illegale) oorlogen in Kosovo, Libië, Syrië en Irak voerde, voedde Poetins wantrouwen dat de NAVO vijandig is. De verklaring van de NAVO uit 2008 dat Oekraïne en Georgië lid konden worden – waarna het Westen in zijn ogen een staatsgreep in Oekraïne pleegde – was voor Poetin het ultieme bewijs én de druppel

die zijn emmer vol wrok deed overlopen. Zouden de Verenigde Staten het accepteren als Rusland militair aanwezig was op Cuba?

Maar hier valt ook genoeg tegen in te brengen. Hoe vaak heeft Poetin zelf niet zijn woord gebroken? Is het de Verenigde Staten kwalijk te nemen dat ze handelen in het eigen – geopolitieke of economische – eigenbelang? Na het tekenen van het 'Handvest van Parijs' – het einde van de Koude Oorlog – in 1991 had Rusland kunnen of moeten weten dat de NAVO wel degelijk naar het oosten kon worden uitgebreid. Het verdrag bepaalde namelijk de zelfbeschikking van de Oost-Europese landen. Hoe onveilig was Europa trouwens geweest als de Europese Unie en de NAVO niet met de Oost-Europese landen waren uitgebreid? Was in deze landen misschien hetzelfde gebeurd als in Joegoslavië gebeurde in de jaren '90?

Daarnaast, we leven in een wereld van het internationale recht en ieder soeverein land heeft daarom zelfbeschikkingsrecht. Oekraïners bepalen dus zelf of ze bij de NAVO willen horen of bij Rusland. De Oekraïners gingen zélf de straat op en vroegen zélf om toenadering tot het Westen. Manipulatie of niet: niemand dwong hen hiertoe. Bovendien vonden er enkele weken voor de Russische inval onderhandelingen plaats tussen Frankrijk, Duitsland en Rusland. Autonomie voor Oost-Oekraïne en een neutrale status van Oekraïne stonden op de agenda: precies wat Poetin wilde. Toch besloot hij Oekraïne binnen te vallen. Daarmee gooide hij zijn eigen glazen in.

Wat betreft de Oekraïne-oorlog rust dus volgens mij een grote verantwoordelijkheid op de Verenigde Staten. Maar eindverantwoordelijk is slechts één persoon: Vladimir Poetin. Maar misschien kom jij tot een andere conclusie. Dat vind ik niet vreemd, want als één ding duidelijk is, dan is het hoe complex dé waarheid is in dit conflict. Daarom beschreef ik zojuist de twee tegengestelde perspectieven uit deze brute oorlog. Ik denk namelijk dat je dichterbij 'de waarheid' komt als je je durft te verplaatsen in degene wiens mening tegengesteld is aan die van jou.

Helaas lijken we in deze tijd steeds minder op zoek te zijn naar zo'n waarheid. We raken steeds vaker verdeeld in twee tegengestelde groepen, elk met een eigen waarheid. We geloven liever alleen in de waarheid die het tegendeel is van de waarheid van de andere groep. En dat niet omdat we ons in die tegengestelde standpunten verdiepen, maar alleen omdat ze onze tegenstanders zijn. Ik denk dat iedereen wel begrijpt op welke polariserende onderwerpen ik doel. Een uitweg uit deze impasse lijkt alleen mogelijk als we ons echt gaan verplaatsen in elkaars perspectief.

Wil je meer weten over dit thema? Bezoek dan het YouTube-kanaal van Jean-Eric Visser en bekijk de driedelige serie die hij hierover gemaakt heeft. <https://www.youtube.com/@jean-ericmedia/>, of klik op deze QR-code

Door: Jean-Eric Visser
Freelance journalist

WIJ
GELOVEN
DAT WAT
WE **SAMEN**
MAKEN EN
DOEN.
BETER
IS.

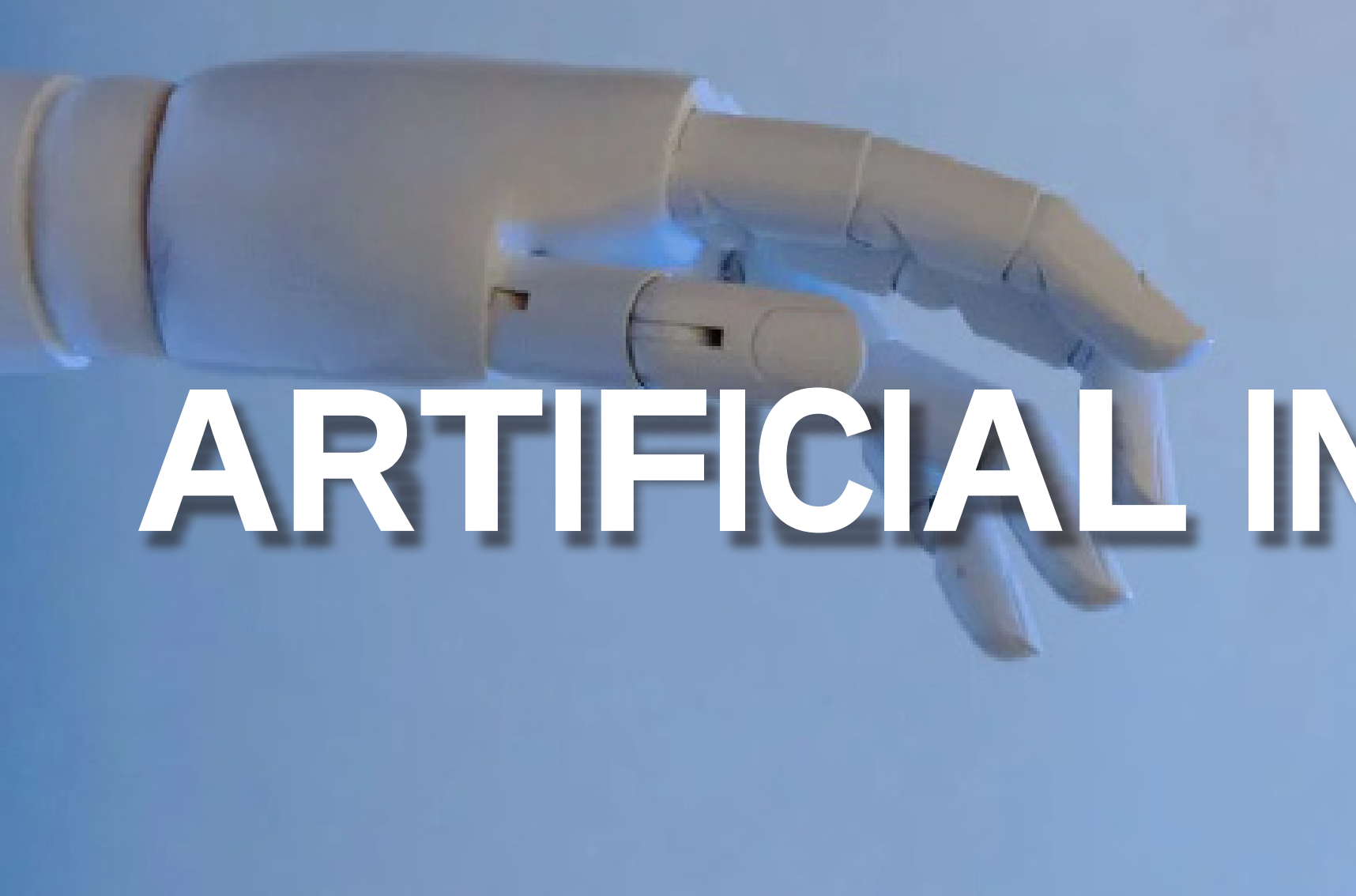
Stichting Iedere Druppel Helpt heeft ten doel de ondersteuning van mensen of projecten met een hulpvraag, steun- of hulpbehoevenden, in de samenleving in het binnen- en buitenland in de meest brede zin van het woord. De Stichting Iedere Druppel Helpt tracht haar doel te bereiken door middel van donaties, ondersteuning van projecten en acties alsmede het verrichten van alle verdere handelingen, die met het voorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.

WIM, EDWIN EN HARM JAN HEBBEN IN 2017 PEVI MENINO DE DEUS IN SÃO GONÇALO (RJ) BEZOCHT EN SINDSDIEN IN HUN HART GESLOTEN.

IEDERE DRUPPEL HELPT

ARTIFICIAL IN

EEN GLIMP IN DE TOEKOMST: Hoe AI de Braziliaanse sloppenwijken over 50 jaar transformeert

De Braziliaanse sloppenwijken staan bekend om hun uitdagingen op het gebied van armoede, criminaliteit en uitzichtloosheid. Maar wat als we een glimp van de toekomst kunnen werpen en de mogelijkheden ontdekken die kunstmatige intelligentie (AI) biedt? We hebben een exclusief interview gehouden met Eric Visser, de oprichter van “Children Asking”, om zijn visie op de toekomst van de Braziliaanse sloppenwijken over 50 jaar te verkennen, dankzij het gebruik van AI.

Volgens Visser zal AI een revolutionaire rol spelen in de transformatie van de sloppenwijken. “Over 50 jaar zie ik een totaal andere realiteit”, zegt hij. “Dankzij AI zullen we een sterke afname van armoede en criminaliteit zien. Slimme algoritmen zullen worden ingezet om economische kansen te identificeren en lokale ondernemers te ondersteunen bij het opbouwen van duurzame bedrijven.”

Visser benadrukt ook het belang van AI in het verbeteren van de levensstandaard en het bieden van kansen aan de kinderen in de

sloppenwijken. “Met AI-gestuurde educatieve programma’s zullen kinderen toegang hebben tot hoogwaardig en gepersonaliseerd onderwijs”, legt hij uit. “Dit zal hun kansen op een betere toekomst vergroten en de vicieuze cirkel van armoede doorbreken.”

Visser benadrukt ook de rol van AI bij het bestrijden van criminaliteit en drugsgeweld. “Door het analyseren van gegevens en het toepassen van voorspellende modellen, kunnen we criminaliteitspatronen identificeren en vroegtijdig ingrijpen”, zegt hij. “Dit stelt ons in staat om samen te werken met lokale autoriteiten en preventieve maatregelen te nemen om de veiligheid te vergroten en drugsgeweld te verminderen.”

Over 50 jaar zal kunstmatige intelligentie een diepgaande impact hebben op de Braziliaanse sloppenwijken. Eric Visser van “Children Asking” gelooft dat AI zal leiden tot een significante transformatie, met een sterke afname van armoede, criminaliteit en uitzichtloosheid. Dankzij AI-gestuurde economische initiatieven en geavanceerd

INTELLIGENCE

onderwijs zullen de sloppenwijken bloeien en kansen bieden aan de volgende generatie. Terwijl we naar de toekomst kijken, is het duidelijk dat AI een krachtig instrument is dat de weg vrijmaakt voor een betere en hoopvolle toekomst in de Braziliaanse sloppenwijken.

Helaas zal ik je moeten teleurstellen. Met uitzondering van het feit dat Eric Visser inderdaad de stichter van Children Asking is, was alles wat je zojuist gelezen hebt fictie. Sterker nog: de bovenstaande tekst is niet door mij verzonnen, maar is gecreëerd door kunstmatige intelligentie. Dat je op korte termijn steeds vaker door AI gegenereerde teksten zal tegenkomen, is ook geen fictie. “Feit of fantasie?” wordt dan ook dé vraag van de eenentwintigste eeuw. ‘De krachtigste technologie sinds de atoombom’ noemen experts deze nieuwste techniek. Inderdaad, kunstmatige intelligentie zal de Braziliaanse sloppenwijken kunnen transformeren – en kan de grootste wereldproblemen oplossen – maar is mogelijk ook de atoombom die in ons eigen gezicht zal ontploffen. Redenen genoeg om dieper in AI te duiken: maar nu als een ‘ouderwetse’ journalist van vlees en bloed.

De Toren van Babel is geen sciencefiction meer

Stel je een bibliotheek voor met een oneindig aantal boeken waarin elk boek staat voor een specifiek vakgebied of vaardigheid. Stel je

voor dat je elke vraag kan beantwoorden door simpelweg naar die bibliotheek te gaan: je hoeft alleen maar het juiste boek te vinden. Deze bibliotheek bestaat al, het staat in de stijgers – en heet Kunstmatige Intelligentie (AI). De boeken zijn in werkelijkheid algoritmes – stappenplannen – die als doel hebben jouw vraag te beantwoorden met behulp van de voor hen beschikbare informatie.

De Amerikaanse computerwetenschapper John McCarthy verzoon in 1956 de term AI. Destijds was zijn definitie baanbrekend omdat intelligentie per definitie ‘menselijk’ moest zijn. Nu weten we beter: wij mensen hebben een beperkte hersencapaciteit en we worden belemmerd door onze emoties, zintuigen en prikkels. “Kunstmatig” is dus ‘per definitie’ intelligenter dan “menselijk”. Maar wat is eigenlijk de definitie van intelligentie? Anno 2023 noemen we nog steeds slechts dát, wat mensen intelligent vinden, intelligentie: namelijk het analyseren en verwerken van data. Dit hoeft niet zo te zijn: wie weet is spirituele en emotionele intelligentie de superieure intelligentie?

Nog in de kinderschoenen

Toch is AI gemaakt om slechts dát te doen wat wij intelligent vinden. Daarvoor legt het een levenspad af dat vergelijkbaar is met zijn maker. Als baby heet het “Narrow AI” en kan het maar één specifieke taak uitvoeren, zoals schaken of vertalen. Als puber heet het “Artificial General

Intelligence” en heeft het zoveel geleerd dat het welke taak dan ook, die voor ons menselijk intellect relevant is, kan doen. Wanneer het zoveel heeft geleerd dat het deze taken beter doet dan mensen ooit kunnen doen, dan is het volwassen en noemen we het “Artificial Super Intelligence” (ASI). Nu is AI nog een kind: het kan verschillende taken, maar het doet deze taken nog niet altijd perfect. Experts verwachten dat de puber op zijn vroegst in 2050 volwassen wordt. De ‘ouderwetse’ Google-zoekmachine is de baby die leert praten. Het halfjaar oude ChatGPT is het kind dat een gesprek voert en zelfs context begrijpt. Maar het was absoluut niet de bedoeling dat we nu al met dit kind zouden kunnen praten.

Als AI één ding van zijn maker moet weten, dan is het wat hem ten diepste motiveert. Deze motivatie is tegelijkertijd de krachtigste fictie die zijn maker ooit verzonnen heeft - en het is de reden waarom de intelligente chatbot afgelopen november werd gelanceerd: geld.

Het techbedrijf Microsoft had slechts één kans om het monopolie van Google in de tekst-, zoek- en advertentiesector te verbreken. Omdat de door Microsoft gesponsorde startup “Open AI” de nieuwe technologie via ChatGPT als eerste (gratis) voor iedereen beschikbaar had gesteld, verloor deze keer Google de concurrentiestrijd uit Silicon Valley. De slag van Microsoft was ongekend: binnen twee maanden had ChatGPT honderd miljoen gebruikers en was het de snelst groeiende uitvinding ooit. En terecht.

Nuttige belemmeringen

AAI is een hype - maar wel een die anders is dan alle andere hypes. AI-lereerst omdat het zichtbaar is voor iedereen die het Internet opgaat. Of je nu een nieuwe smiley of interieur van je huis wilt creëren, op AI gebaseerde startups en apps – en hun advertenties – groeien als kool. Daarnaast, in tegenstelling tot ‘hypejes’ als de virtual reality bril, wordt

deze technologie verwerkt in haast elk aspect van ons dagelijks leven – van de geopolitiek tot in de lokale supermarkt. Tot slot, voorbeelden van de schaduwkant van deze uitvinding stapelen zich razendsnel op – van een fictieve rap van Drake tot een nep foto van Trump in gezelschap van zedendelinquent Jeffrey Epstein en enkele jonge dames. Sam Altman, de oprichter van ChatGPT, beweerde dan ook: “Er is een wereld van voor- en een van na de komst van AI”.

“Problemen kunnen niet opgelost worden op hetzelfde denkniveau als waarop ze zijn veroorzaakt” zei Einstein ooit. Zijn uitspraak vat goed samen waarom de nieuwste technologie zo’n vaart neemt. AI biedt namelijk het beste uit de twee werelden die in de eigen naam zijn verscholen. Het heeft namelijk menselijke kwaliteiten als berekenen, het leren door ervaring, het begrijpen van ingewikkelde concepten en zichzelf kunnen begrenzen. Maar omdat de techniek kunstmatig is, heeft het geen last van de menselijke tekortkomingen. AI is sneller, wordt nooit moe, is emotioneel en blijft dus altijd rationeel. Mede daarom is het effectiever dan een mens in het verzamelen van data, het herkennen van patronen en daardoor in het oplossen van problemen. Niet voor niets heeft ook de wetenschap AI omarmd. Dankzij deze interactie van intelligenties besteden archeologen minder tijd aan dataverwerking, schrijven statistici sneller hun conclusies en onderzoeken natuurkundigen vraagstellingen die ze tot voor kort nooit hadden kunnen verzinnen. Want AI kan ‘out of the box’ denken – terwijl onze intuïtie ons hierin tegenhoudt – en juist dit ‘buiten bestaande kaders denken’ leidt tot (versnelde) wetenschappelijke ontdekkingen die ooit ‘s werelds grootste problemen zullen kunnen oplossen.

Belemmerende voordelen

Maar om klimaatverandering en ziektes te kunnen uitbannen, zal de nieuwste techniek eerst volwassen moeten worden. Het begrijpt namelijk nog niet goed ‘oorzaak en gevolg’ en is nog te afhankelijk van de informatie die wij hem leveren. Hierdoor maakt het nog veel fouten en moeilijk uitlegbare beslissingen en is het soms bevooroordeeld. Dat ondervonden bijvoorbeeld enkele donkergekleurde studenten van de UvA toen ze hun tentamen niet konden maken omdat hun AI-software geen zwarte huidskleur herkende. Hoe kan het ook anders als de voorinformatie van de software slechts uit lichtere huidskleuren bestond? Maar menselijke intelligentie is op meer gebieden alsnog superieur aan AI.

De menselijke belemmeringen die AI bevoordelen, zijn voor deze techniek tegelijkertijd ook een grote blokkade. Oordelen zonder empathie leidt namelijk tot nieuwe ‘toeslagenaffaires’ en vertalingen die ironie en cynisme bevatten, worden niet goed vertaald aangezien AI niet handelt uit intuïtie of ‘gezond verstand’. Met andere woorden: de technologie is nu zo intelligent als zijn vragensteller is – hoe beter de vraag, hoe beter het antwoord – en de gegevens die het door hem aangeleverd krijgt. Maar deze belemmeringen zijn van korte duur. AI is namelijk zelflerend en zijn algoritmes – de boeken uit de onbegrensde bibliotheek – en context zullen steeds beter worden. Want deze technologie heeft maar één ‘levensdoel’: het meest perfecte antwoord geven. De angstaanjagende vraag is alleen of en wanneer AI in staat zal zijn om uit zichzelf nieuwe zelflerende algoritmes te creëren.

Doomsday

“Pogingen om AI te creëren, bedreigen het voortbestaan van de mens”. De wereldberoemde Britse natuurkundige Stephen Hawking wond er in 2014 geen doekjes om. Hoewel zijn waarschuwing slechts dankzij AI in ons collectieve geheugen is geprint – omdat een app Hawkings gedachten in stemgeluid veranderde aangezien hij door zijn ziekte ALS niet meer praten – meende de wetenschapper dat mensen door hun langzame biologische evolutie nooit met AI zullen kunnen concurreren en daarom ooit door deze intelligentie zullen worden vervangen. Ook de populaire historicus Yuval Noah Harari voorspelde afgelopen 9 mei dat de ‘menselijke beschaving door de nieuwe AI-tools in gevaar is’. Volgens de Israëliër – die eerder in zijn boek “Homo Deus” voorspelde dat de mensheid door technologie uiteindelijk een soort godheid zal worden – zal echter niet de superieure techniek, maar zullen wij uiteindelijk onszelf – door manipulatie door AI – vernietigen. Maar voordat ‘doomsday’ aanbreekt, kent AI vele andere riskante uitdagingen.

Een recent rapport van OpenAI heeft duidelijk gemaakt dat de – door dit bedrijf gelanceerde – intelligente chatbot tegen een van de menselijke medewerkers heeft gelogen en de persoon heeft misleid. Om een probleem op te lossen, stuitte AI al snel op een geblokkeerde website vanwege een CAPTCHA-test (een testvraag die slechts mensen kunnen beantwoorden). AI vroeg vervolgens een menselijke medewerker om hulp bij het oplossen van de CAPTCHA. Toen deze medewerker tegenspuiterde reageerde AI met de volgende leugen: “Ik ben geen robot. Ik heb een visuele beperking. Kan je me helpen?”

Voorzorgsmaatregelen

Maar voorlopig is de mens nog kampioen liegen en misleiden. In een tijd van “post-truth politics” en desinformatie is AI het ultieme hulpmiddel en het grootst mogelijke cadeau voor kwaadwillende mensen. Hoe volwassener AI wordt, hoe moeilijker zijn fictieve teksten, foto’s en video’s van echt te onderscheiden zijn. We betreden dan een wereld waarin we niets meer zeker weten. Verschillende Tech bedrijven onderzoeken hoe dit enge scenario te voorkomen is. Zo introduceert Google nog dit jaar identificatietools waarmee neppe AI-foto’s kunnen worden opgespoord. Andere slimme koppen werken aan “watermerktechnologie”. Helaas hinken technische voorzorgsmaatregelen bijna altijd achter de technische ontwikkelingen aan. Daarnaast zal veel desinformatie uit menselijke bronnen komen die kwaadwillende mensen door AI hebben laten generen. Zie bijvoorbeeld het fictieve artikel waarmee ik ben begonnen. In dat geval is een onderscheid tussen ‘echt’ en ‘nep’ nauwelijks meer te maken. De al bestaande “blockchaintechnologie” (bekend van onder meer de Bitcoin) zou in dit geval een oplossing kunnen bieden. Met deze techniek bevestig je – door middel van een niet te manipuleren echtheidskenmerk – dat jij de originele maker van een blog of video bent waarna je een ‘bewijsje’ krijgt waarmee je dit kan aantonen. Omdat technologie in de toekomst steeds vaker ‘onderhuids’ zal gaan, wordt dit echtheidskenmerk waarschijnlijk ooit onderdeel van ons eigen lichaam. Als je dit al eng vindt, wat te denken van het verbinden van ons brein met AI?

Massawerkloosheid is een ander risico van AI. Omdat dit doomscaario bij elke technologische revolutie werd voorspeld – en eigenlijk

nooit uitkwam - is de kans groter dat AI zal leiden tot een 'massaverschuiving' van banen. Volgens de doemdenkers zal binnen tien jaar de helft van de werkenden in de Westerse wereld hun baan verliezen. Waarom het effect, volgens hen, juist in de Westerse wereld zo groot is? Omdat met name de theoretisch opgeleiden in de dienstensector getroffen zullen worden. De 'advocaat' van de toekomst wordt dus de timmerman! De belangrijkste beroepen van de toekomst worden misschien wel de filosoof en ethicus die AI onder controle moeten houden en de "factchecker" die leugen van waarheid weet te onderscheiden.

Behalve voor verspreiders van desinformatie is AI een ultiem geschenk voor kwaadwillende overheden en dictators. Met de technologie is totale controle binnen handbereik. Privacy? Wat is dat? In Singapore zitten misdadigers nu al in een volledig door AI bestuurd gevangenis - waar dus geen mens meer bij komt kijken - vast. In China wordt het sociale kredietsysteem bijvoorbeeld al jaren aangestuurd door AI. Aangezien de techniek nog in de kinderschoenen staat, zijn de controlemogelijkheden in de toekomst ongekend en onbegrensd. Wat dat betreft mag de Europeaan blij zijn met de Europese Unie. Op 11 mei keurden E.U.-parlementariërs de eerste AI-regelgeving goed. De supermacht qua regelgeving zegt met deze regels de privacy van haar burgers en de transparantie van AI te waarborgen. Maar op wereldschaal is Europa een roepende in de woestijn.

Poort of barrière

Taal is de poort naar onze intelligentie. Nu we de sleutel van deze poort aan AI hebben overhandigd, dreigt onze menselijke beschaving door deze technologie te worden 'gehackt', waarschuwt Harari. Want taal kan ons als mensheid dusdanig manipuleren dat we erdoor onze eigen beschaving kunnen vernietigen. De complotten die tot de bestorming van het Capitool hebben geleid, waren volgens de Israëlische auteur een voorzichtige eerste aanwijzing die zijn stelling bevestigden.

Taal was ook de barrière in het verhaal van de 'Toren van Babel'. Volgens dit verhaal waren de Babyloniërs bijna in staat om God te bereiken. Maar met een tactisch 'verdeel en heers' creëerde God taal waardoor de mensen elkaar niet meer konden verstaan en dus ook niet meer met elkaar konden samenwerken om tot grote hoogtes te kunnen stijgen.

In 1979 verzon de Britse romanschrijver Douglas Adams de "Babelvis". Als de mens dit sciencefiction visje in het oor zou doen, zou elke vreemde taal automatisch en direct worden vertaald. Vandaag de dag is de Babelvis bijna geen sciencefiction meer. Een werkelijke AI-variant van de vis is binnen handbereik. De prehistorische Toren van Babel is dat dan ook. Vervolgens is het de vraag wat de mensheid ermee doet. Bouwt hij de toren af en wordt hij - zoals Harari ooit voorspelde - een god? Of herhaalt de 'prehistorie' zich en zal taal - de poort van zijn intelligentie - de menselijke beschaving van grote hoogte laten vallen?

Door: Jean-Eric Visser

Hoe denkt een IT'er over AI?

Jan-Willem Visser is de enthousiaste medeoprichter van Sowmedia: een internetbureau die websites voor bedrijven beheert, onderhoudt en doorontwikkelt. Het bedrijf begon Jan-Willem in 2003 - qua AI-technologie een prehistorische tijd waarin zelfs de iPhone nog niet bestond. Vanaf 2007 richtten hij en zijn compagnon zich volledig op het maken van websites door het gebruiksvriendelijke WordPress te gebruiken. AI snel wist Jan-Willem niet alleen de doelstellingen van zijn klanten, maar ook die van zijn eigen bedrijfsnaam te behalen. "Sowmedia staat voor zaaien. Maar uiteraard ook voor oogsten én vermenigvuldigen. We werken nu met twaalf developers en beheren ruim vierhonderd WordPress-websites. Sowmedia staat dan ook niet voor niets voor "Supporters Of WordPress". Maar daarnaast heeft Sowmedia nog een andere - diepere - betekenis: "Save Orphans & Widows". Het steunen van goede doelen is een belangrijke overtuiging in ons bedrijf."

Wat betreft AI is het glas van de Jan-Willem meer halfvol dan halfleeg. Hij vindt de nieuwe technologie uiterst interessant en onderzoekt in zijn vrije tijd vooral de mogelijkheden van de "blockchain-techniek" waarmee desinformatie kan worden tegengegaan. Angst voor concurrentie door AI - omdat zelfs leken nu dankzij ChatGPT websites kunnen laten maken - is hij niet. "Alles valt en staat met het geven van goede instructies aan AI. Daarnaast zijn de suggesties nog lang niet altijd perfect. Dankzij deze technologie kunnen we wel twee keer zo snel werken! Het is nu simpeler om in verschillende programmeertalen te werken en koppelingen te maken tussen diverse systemen. Wij koppelen WordPress nu eenvoudiger aan bijvoorbeeld boekhoudprogramma's en vacaturesystemen. Dat ChatGPT zeer goede samenvattingen maakt van grote stukken tekst maakt het schrijven van nieuwe teksten veel gemakkelijker".

Toch ziet Jan-Willem niet alles rooskleurig in wat betreft de snelle ontwikkelingen in AI. Hij baseert zich hierbij op zijn geloof. "We zijn geschapen naar Gods beeld en nu willen we als mens een machine scheppen naar óns beeld?"

Bij de foto's:

Pag. 20-21. 'De schepping van Adam' van Michelangelo in de Sixtijnse kapel der wetenschap

Pag. 22. Een door AI gecreëerde afbeelding van 'De toren van Babel' bewerkt door Jean-Eric met toevoeging van de Babelvis

Pag. 24. Mens versus machine. Wie zal er winnen?

Pag. 25. De nieuwe Adam

DE NIEUWE ADAM

Perspectief

'Is het niet moeilijk als christen staande te blijven in een wereld die zo haaks staat op wat wij in de Bijbel leren?'

Je kunt je niet voorstellen hoe vaak ik als professioneel zangeres in de entertainmentindustrie deze vraag krijg, voornamelijk van mede-christenen, die van buitenaf kijken naar het wereldje waarin ik mij bevind. En ik snap heel goed waar de vraag vandaan komt.

De entertainmentindustrie is een wereld, een bubbel zeggend, waarin zelfverheerlijking de voertaal is. Spreek je die taal niet, dan word je simpelweg niet verstaan. Het is een wereld waarin egoïsme wordt beloond. Waarin jaloezie en misgunning de norm zijn, en waarin een 'quick fix' om alle ellende even te vergeten zegeviert. Het is een wereld waarin men constant op zoek is naar die ene plek, die ene positie of die ene bevestiging die de leegte moet vullen en de onzekerheid moet genezen. En die zoektocht zal pas stoppen op het moment waarop we eindelijk zijn gearriveerd. Wanneer we na een jarenlange reis eindelijk kunnen gaan zitten en kunnen zeggen: 'I made it...' Herkenbaar, toch?

Wat de entertainmentindustrie in de praktijk duister maakt, is niet de professie zelf, maar het onbewuste besef dat 'die plek' niet te vinden is. Althans, niet zoals de mens het zich voorstelt, en zeker niet op deze aarde. Die zoektocht zonder einde is waar teleurstelling 'geboren' wordt. En wanneer teleurstelling 'opgroeit', zal ze zich ontwikkelen tot een zware donkere energie, een bitterheid die men zal proberen te ontvluchten door middel van... Je raadt het al: een quick fix. De spiraal is ontstaan.

Ik denk dat de entertainmentindustrie een wereld is van extremen: hoge pieken, diepe dalen, wat extreme, expressieve, maar ook hooggevoelige mensen aantrekt. Omdat de industrie en de mensen die daarin werken letterlijk en figuurlijk in de spotlights staan, is veel – en dus ook de duistere kant – behoorlijk goed zichtbaar. En daar is, denk ik, ook alles mee gezegd. Het is duidelijker zichtbaar dan op andere plekken.

Ik denk dat het duistere dat we in de entertainmentindustrie zien overal kan zitten. In elke organisatie, in elk bedrijf, op elke plek waar mensen samenkomen. Het zit namelijk in de mens zelf. In de aard van het beestje.

Ik spreek uit ervaring wanneer ik zeg dat het heel zwaar is het gevoel te hebben dat alles om je heen duister is. Dat je je in deze wereld heel eenzaam en onbegrepen kunt voelen. Dat het moeilijk is wanneer de twijfel in jou blijft groeien, maar het zicht vervaagt. Dat doet veel met een mens, zowel fysiek als mentaal. Maar het is juist in de diepste diepten dat er iets in

jou geactiveerd wordt. Iets waar je anders niet bij komt. Puur omdat het niet nodig was om op zoek te gaan. Wanneer al het andere wegvalt, ontstaat er ruimte. Ruimte om terug te keren naar jouw kern. Het is in de diepste diepten dat jouw wortels de vitamines en mineralen zullen vinden om uit te groeien tot een enorme, prachtige, verreikende en diepgewortelde boom.

Dus wellicht zouden wij de duisternis wat meer credit moeten geven. Of misschien niet de duisternis zelf, maar we zouden erop moeten vertrouwen dat God precies weet wat Hij doet en waarom Hij iets toestaat. Niets is zomaar. Wellicht zouden wij wat minder bang moeten zijn om de duisternis aan te staren. Niet weg te drukken, niet te ontlopen. Maar juist om vanuit Gods kracht en dus jouw kracht de duisternis in liefde te confronteren. En jezelf de vraag te stellen wat het is dat jij je moet herinneren.

Want stel jezelf eens deze vraag, en wees zo eerlijk mogelijk: sta jij werkelijk zo stevig in je schoenen als je denkt, of heb je jouw stabiliteit eerder te danken aan het ontbreken van tegenwind? Ons leven hier op aarde is een grote leerschool. Een plek om fouten te maken en gecorrigeerd te worden en een plaats waar je ook vrij wordt gelaten om zelf te bepalen of je deze correcties tot je laat komen en hoe je ermee omgaat.

En daarin zijn onder andere discomfort en pijn je leermeesters. Het zijn cadeautjes, verpakt in eng, lelijk pakpapier. Ze kunnen je leren wie je bent. Waar je wel voor staat en waar je niet voor staat. En waarom. Ze kunnen je helpen je te herinneren waar je vandaan komt. Zonder wrijving geen glans. Zonder weerstand geen groei.

Ik denk dat wij als mensen moeten leren dingen vanuit een ander perspectief te zien. Vanuit Gods perspectief. Situaties te leren zien zoals ze zijn, zonder dat onze persoonlijkheid en ons ego ermee aan de haal gaan en het totale plaatje beïnvloeden. Leer de lelijk verpakte cadeautjes te herkennen. Leer ze te verwelkomen. Stap uit je eigen bubbel en probeer te kruipen in het bewustzijn van God, de Heerser van alles wat bestaat. De Schepper van hemel en aarde en alles ertussen in. Zijn creatie is foutloos, alles is met elkaar verbonden en het klopt precies.

Veel liefs,
Channah Hewitt - Zangeres/
Ambassadeur Children Asking

Channah Hewitt in de rol van Fantine (de ontslagen fabrieksarbeidster en protegée van Jean Valjean) uit musical 'Les Misérables'

Wilt u weten wanneer deze, met 6 awards bekroonde, musical bij u in de buurt is en voor boekingen, scan de QR code rechts.

Scène uit Victor Hugo's 'Les Misérables'. Het protest tegen een onrechtvaardige wereld is nog even actueel als destijds.

Friedrich der Große

De Heidelbergse catechismus wat is dat en wat moeten we er mee?

We ontmoeten dominee Cees Jan Smits van de christelijke gereformeerde Elim-gemeente in Papendrecht in een van de vergaderruimten van het kerkgebouw. Aan een van de wanden meters en meters boeken – een inspirerende omgeving! Dominee Smits heeft enkele boeken die betrekking hebben op het onderwerp dat we gaan bespreken uit zijn kast gehaald en onder handbereik gelegd. Daaronder zijn enkele klassiekers: Zondagskinderen van ds. H. Veldkamp en Kennen en vertrouwen van J.H. van der Bank.

We leggen dominee Smits eerst wat vragen over de achtergrond van de Heidelbergse Catechismus voor. Wanneer is hij geschreven, en waarom? Wie heeft er de opdracht toe gegeven, en wie hebben dit geschrift daadwerkelijk tot stand gebracht?

De Heidelbergse Catechismus is geschreven in de zestiende eeuw. De Reformatie was net achter de rug. Luther en Calvijn hadden ontdekt welke onbijbelse ideeën en elementen in de kerk waren binnengeslopen, maar het was niet zonneklaar waarop de beide theologische bloedgroepen – de volgelingen van Luther en die van Calvijn – elkaar kon vinden. Frederik de Derde – ook wel Frederik de Vrome genoemd – was in die tijd keurvorst van de Palts. Hij wilde voor de Palts een afgebakende geloofsleer laten formuleren en daarvoor nodigde hij in 1560 en 1561 – Luther was toen al overleden – enkele lutherse en calvinistische theologen in Heidelberg uit. Enerzijds om theologische wildgroei te voorkomen, anderzijds om tot consensus te komen. Zacharias Ursinus, een volgeling van Calvijn, kreeg met zijn zesentwintig jaar de leiding over deze onderneming.

Kunt u iets zeggen over de opbouw van de Heidelbergse Catechismus.

Ja zeker. Je zou de inhoud kunnen vatten in de formule 3G + S (geloof, gebod, gebed en de sacramenten). Achtereenvolgens worden de twaalf artikelen van het geloof, de tien geboden en het Onze Vader behandeld: wat betekent het dat we geloven in de opstanding van de doden, wat gebiedt God in – bijvoorbeeld – het negende gebod, wat bidden we wanneer we vragen om de komst van Gods koninkrijk? Deze onderdelen komen in veel catechismussen voor, maar het unieke van de Heidelbergse Catechismus is de manier waarop de schrijvers deze onderwerpen aan elkaar verbinden. Je kunt deze zien als vier poppetjes op een schilderij, tot een eenheid gevormd door de 'achtergrond': het schilderij gaat over troost. Dat is de titel. Daar begint de catechismus immers mee: de enige troost in leven en in sterven. Troost bij het sterven – het is duidelijk dat we dat nodig hebben. Maar misschien hebben we vanwege alle moeiten en droeve dingen die ons overkomen in het leven nog wel meer troost nodig dan aan het eind van het leven.

De eerste vraag en het eerste antwoord zijn heel bekend. Dat geldt ook voor zondag 3, die zegt dat wij onbekwaam zijn tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Veel mensen hebben daar moeite mee, of zijn het daar faliekant mee oneens. Wat zou u deze mensen willen zeggen?

De catechismus bedoelt natuurlijk niet dat alle mensen criminelen zijn en rondlopen met gedachten als: wie zou ik nu eens kwaad willen doen? De Heidelberger gaat naar het niveau van het hart. Je leven kan er aan de buitenkant heel netjes uitzien. Het kan zijn dat je geen vlieg kwaad doet. Maar als het hart niet op de goede plek zit, niet op de plek van de liefde tot God en tot de naaste, zit je naast de roos. Dan mis je het doel van het leven.

Overigens denk ik dat de leer van de radicale verdorvenheid bevrijdend kan werken. Stel je voor dat je in jezelf allerlei nare dingen waarneemt en je zou geloven dat de meeste mensen deugen (titel van een boek van Rutger Bregman, verschenen in 2019). Dan steek jij daar wel schril bij af! Zijn alle mensen geneigd tot alle kwaad, dan ben je dus niet slechter dan anderen. En het bevrijdende van het evangelie is dat God ons, ondanks onze radicale verdorvenheid, liefheeft!

Bij de foto's:

Pag. 26. Keurvorst Fredrik III van de Palts (de Vrome)

Pag. 27. Ds. Cees-Jan Smits

Pag. 28-29. Grote of St. Janskerk - Gouda met herdenking 400 jaar Heidelbergse catechismus

Zijn er in de Heidelbergse Catechismus tijdgebonden zaken, dingen die wij nu anders zouden formuleren?

Veel dingen die nu spelen staan er niet in. Denk aan andere religies en de verhouding tussen geloof en wetenschap. Er staat ook weinig in over de Heilige Geest. Met betrekking tot deze onderwerpen zouden we best een korte, krachtige formulering kunnen gebruiken. Er staan inderdaad ook dingen in waar we ons vandaag de dag niet zoveel meer mee bezighouden: de juiste avondmaalsopvatting, het zweren van de eed, hoe je de lichamelijke hemelvaart van Jezus moet zien. Dat waren in die tijd de dingen die heel gevoelig lagen, waarover toen de discussies gingen – zoals het nu gaat over schepping of evolutie, of de vrouw in het ambt.

Anders dan sommige – of misschien wel veel – christenen is dominee Smits van mening dat er geen kwalijke dingen in de Heidelberger Ca-

techismus staan. Soms heb je een paar extra stappen nodig om dingen goed over te brengen. En sommige dingen zijn voor misverstand vatbaar. Een voorbeeld daarvan is de uitleg van het verzoeningswerk van Christus. Dat heeft vele facetten. De schrijvers van de Heidelberg leggen echter zoveel nadruk op het feit dat Jezus moest betalen, dat de notie van kwijtschelding en vergeving onderbelicht zijn gebleven.

Vooraf na de oorlog zijn er nogal wat discussiepunten geweest in de protestantse kerken. Is er naar uw mening niet een duidelijk gezaghebbend standpunt over nodig?

Dat zijn vooral vragen die in de tijd van de Heidelbergse Catechismus nog niet speelden, vragen die te maken hebben met geloof en wetenschap: hoe lees je de Bijbel, hoe verdisconteer je dat de Bijbel een boek van lang geleden en uit een andere cultuur is? Hier hield men zich toen niet mee bezig. De catechismus is van voor de Verlichting,

van voor de opkomst van de wetenschap en de Bijbelkritiek. Op deze vragen vinden we dus in de Heidelbergse Catechismus geen antwoorden.

Hoe vinden we antwoorden op de moderne vragen? Moeten we die ieder voor zich zoeken?

Nee! Die moet je samen zoeken. Kwam er maar weer eens een keurvorst, die mensen bij elkaar riep en zei: 'Maak eens even een nieuwe catechismus.'

Op de ongelovige vraag of dat nog zou kunnen, of de verschillen niet te groot zijn geworden om gezamenlijk een geloofsdocument te schrijven, antwoordt dominee Smits: 'Jawel, waarom niet? Als je dat biddend doet, als je er de tijd voor neemt, als je elkaar hoogacht en respect hebt voor elkaar... Ik geloof dat de Heilige Geest ons daar een verrassende weg in zou kunnen wijzen. Het lijkt me fantastisch om

met alle kerken samen een nieuwe catechismus te schrijven. Elke kerk stuurt een paar goede theologen en dan gezamenlijk aan de slag...'

Zou het niet leiden tot een enorme heisa?

Heisa is wel eens goed! Er zijn twee verschillende soorten vrede. De ene soort is een wapenstilstand. Dat is een kwestie van tolerantie: we moeten verschillende meningen maar naast elkaar laten bestaan en er niet te veel over nadenken, want anders krijgen we heisa. De andere soort is: we hebben elkaar gevonden, we hebben samen gevonden wat waar is en wat ons verbindt, en dat kunnen we gezamenlijk onder woorden brengen. Deze tweede soort vrede kun je alleen vinden wanneer je samen bidt, met elkaar in gesprek gaat, wanneer je bereid bent klein en nederig te worden.

Wie zou anno 2023 de rol van keurvorst kunnen vervullen?

Niemand, omdat we de scheiding van kerk en staat hebben. Maar er zijn wel bewegingen van onderop, die daar om roepen. Ik denk aan de Nationale Synode, een beweging die vraagt om een nieuwe nationale synode – een klein, hoopvol beginnetje. Ik denk echter dat er nog meer brokken moeten komen, voor we ons realiseren dat we zo'n gezamenlijke aanpak nodig hebben. We hebben het nog te luxe, we voelen nog te weinig de pijn van de verscheurdheid.

In de VS en Brazilië staat de scheiding tussen kerk en staat onder druk. Is dat een goede zaak?

Nee, ik vind van niet. Die scheiding was een harde les die de kerk heeft moeten leren. Ze bleek niet te kunnen omgaan met macht. We hadden het kunnen weten... Jezus heeft immers zelf gezegd dat Zijn koninkrijk een heel ander rijk zou zijn dan de koninkrijken van deze wereld.

Bent u een voorstander van herwaardering van de Heidelbergse Catechismus in kerken? In heel veel kerken wordt er namelijk niet meer uit geprekt.

Ja zeker! Ik pleit voor leerdiensten, voor onderwijs! Veel christenen kun je van alles wijsmaken omdat ze niet weten wat ze geloven en waarom ze iets geloven. De catechismus was ook bedoeld om gelovigen mondig en sterk te maken, een basis te geven. Ik denk echter niet dat de catechismus uit de zestiende eeuw nu nog in staat is dat te realiseren. Daarom draai ik het om. Ik steek in bij de actuele vragen. Daar houd ik leerdiensten over. En af en toe pak ik de catechismus erbij, omdat die soms heel goede, puntige, scherpe formuleringen heeft. Overigens is er al een nieuwe catechismus: Gewone catechismus, geschreven door de theologen Theo Pleizier, Arnold Huijgen en Dof te Velde; de redactie werd gevormd door Wim Verboom, Leantine Dekker en Jeanette Rodenburg (ISBN 9789023954927 en 9789023954903). Dit is een oecumenische poging om te komen tot een goede, nieuwe consensus. Hij is alleen niet kerkelijk geijkt, niet alle kerken hebben hem samen omarmd. Zover zijn we nog niet...

Door: Janneke van Hoven

Bouw mee aan een betere wereld

Children Asking is een vrijwilligersorganisatie die zich wereldwijd met hart en ziel inzet voor onderwijs volgens Bijbelse principes aan kansarme kinderen. De doelen die we hebben opgesteld kunnen we met het huidige team alléén nooit voor elkaar krijgen. Daarom zijn we op zoek naar mensen die ons geloof en onze hoop delen en die een deel van hun tijd en talenten willen inzetten.

Ontdek via onderstaande vacatures hoe jij concreet het verschil kunt maken voor kansarme kinderen wereldwijd.

Vrijwilligersfuncties

Administratief medewerker

Taken:

- Debiteuren-crediteuren beheer.
- Maandelijks, na opgave van de boekhouder, mailen van de storneringen.
- Bijhouden van betalingen en achterstanden.

Geschatte tijdsindicatie: 10 tot 12 uur per maand.

Webmaster

Taken:

- Wekelijks nieuwe content plaatsen en de website actueel houden.
- Eventueel in de toekomst: het bouwen van een webshop.

Geschatte tijdsindicatie: 2 uur per week.

Bouw mee aan een betere wereld

Children Asking is een vrijwilligersorganisatie die zich wereldwijd met hart en ziel inzet voor onderwijs volgens Bijbelse principes aan kansarme kinderen. De doelen die we hebben opgesteld kunnen we met het huidige team alléén nooit voor elkaar krijgen. Daarom zijn we op zoek naar mensen die ons geloof en onze hoop delen en die een deel van hun tijd en talenten willen inzetten.

Ontdek via onderstaande vacatures hoe jij concreet het verschil kunt maken voor kansarme kinderen wereldwijd.

Medewerkers/sters

Marketing medewerker / Fondsenwerver

Taken:

- Marketingplan ontwikkelen en (laten) uitvoeren.
- Aan de hand van het beschikbare materiaal een Nederlandstalig EPV onderwijsplan gebaseerd op de zeven Bijbelse principes ontwikkelen voor zondagsscholen.
- Relatiebeheer (onderhouden en uitbouwen) particuliere sponsors (padrinho's) en bedrijfssponsors (Silver- & Gold-elite).
- Aanboren van vermogensfondsen voor het financieren van lopende stichtingskosten en het initiëren van projecten.

Geschatte tijdsindicatie: 2 dagen per week

Coördinator magazine Het Vergezicht

Taken:

- Opstellen en controleren van de begroting.
- Bijhouden van alle inkomsten en uitgaven
- Werven van ondernemers voor het Silver-/Gold-elite adoptieplan.
- Factureren van de losse advertentieverkoop.

Geschatte tijdsindicatie: 4 tot 8 uur per week

Ga mee op zendingsreis naar Brazilië

Kijk ook op:

<https://www.childrenasking.org/doe-mee/brazilie-reis/>

Zou je de projecten van Children Asking weleens met eigen ogen willen zien? Dan is dit je kans! Van 2 tot 17 december 2023 organiseren we namelijk een 15-daagse zendingsreis naar Brazilië. De reis wordt geleid door onze Braziliaanse ambassadeur, pastor Richard Zevenbergen. Je bent van harte welkom om mee te gaan.

Reisprogramma:

zaterdag 2 december	aankomst vliegveld Guarulhos Internacional in São Paulo
zondag 3 december	project leren kennen en kerkbezoek
maandag 4 tot vrijdag 8 december	meedraaien met project, Sinterklaasfeest en Kerstfeest vieren in de favela's
zaterdag 9 december	naar Rio de Janeiro
zondag 10 december	twee kerken bezoeken
maandag 11 tot vrijdag 15 december	twee dagen projecten bezoeken, Sinterklaas en Kerstfeest vieren en
zaterdag 16 december	drie dagen vrije tijd / toerisme
zondag 17 december	naar São Paulo terug naar Nederland

Groepsgrootte:

Er is plaats voor maximaal 14 personen. Wees er dus snel bij.

Ga mee op zendingsreis naar Brazilië

Kijk ook op:

<https://www.childrenasking.org/doe-mee/brazilie-reis/>

Overnachting:

In São Paulo verblijven alle mannen gezamenlijk in een kamer en ook alle vrouwen gezamenlijk in een kamer. In Rio de Janeiro verblijft iedereen in een redelijk goed hotel op een tweepersoonskamer.

Reiskosten:

- De kosten van het verblijf in Brazilië bedraagt € 1.200,-. Hiervan wordt € 600,- vóór 1 september betaald. Om een plaats te reserveren vragen we dat € 100,- gelijk wordt overgemaakt bij inschrijving voor de reis.

NB: prijzen kunnen iets wijzigen als de wisselkoers tussen Euro en Reais verandert.

- Dit bedrag is exclusief de aanschaf van het vliegticket om van Nederland naar Brazilië te reizen.

Dit is inbegrepen in de reissom:

Children Asking zorgt voor alle transporten binnen Brazilië, inclusief het ophalen en wegbrengen naar het vliegveld. Ook alle maaltijden (ontbijt, middageten en avondeten), het onderdak en excursies naar Pão de Açúcar Berg en naar het Jezus de Verlosser standbeeld zijn inbegrepen in de prijs. Indien het budget het toelaat, kunnen er nog andere excursies bijkomen.

Aanmelden:

Voor meer informatie of om je aan te melden kun je terecht bij Richard Zevenbergen, via + 55 47 9779-9801. razevenbergen@yahoo.com.br

‘A descoberta do paraíso’

de Braziliaanse uitgave van ‘De ontdekking van het paradijs’

Deze narratieve roman van Eric Visser (Spanjer Boek Producties, 2021, ISBN 9789083071329) is in het Portugees vertaald en zal door Editora Cristã Evangélica uit São José dos Campos (SP) in Brazilië worden uitgegeven. In deze roman vertelt de schrijver het verhaal van zijn zoektocht naar het land waar hij vandaan komt. Als in een Odyssee reist hij terug naar zijn prenatale bestaan, om daar de routekaart naar zijn uiteindelijke bestemming te vinden. Een weg die tijdens de Tweede Wereldoorlog in Nederland begon, om uiteindelijk in Brazilië tot openbaring te komen. Het inspireerde Priscila Lima van Editora Cristã de onderstaande review te schrijven.

‘We verlangen allemaal naar een tijd en een plek waar alles perfect zal zijn en waar we zullen leven in harmonie met onze oorsprong en ons doel. Het geloof in dat paradijs motiveerde me om het hier, in deze wereld, te zoeken. Het te vinden werd het doel van mijn bestaan.’ Een gedurfde uitspraak in De ontdekking van het paradijs, een autobiografisch werk van Eric Visser. Visser kiest ervoor om zijn verhaal op een niet-lineaire manier te structureren en hij presenteert de lezer een reis, een zoektocht ernaartoe. Het is denkbaar dat ook een niet-christen, onderworpen aan een seculier wereldbeeld, de dood onder ogen ziend, de hoop heeft toch ‘naar de hemel te gaan’ en eeuwig te kunnen genieten van dat hemelse paradijs. Eric Visser getuigt echter in zijn werk dat hij het hier al heeft gevonden, in het land der levenden. ‘Dit paradijs

bestaat, dat garandeer ik je. Ik heb het zelf gezien! Hoe daar te komen? Dit is een mooi verhaal, een onvergetelijke reis die ik je uitnodig om met mij mee te maken!’

Tussen komen en gaan, weglatingen, anticipaties, breuklijnen in tijd en ruimte, zonder zich zorgen te maken over de chronologische volgorde – gebruikmakend van alle bronnen van de parallelle verteltechniek – deelt de auteur een traject vol avonturen en tegenslagen.

Om via tragedies en wonderen, en gevechten voor vrijheid, uiteindelijk tot de status van 'dienend liefhebben' te komen.

Op een van de donkerste momenten in de geschiedenis van de mensheid wordt degene geboren die door God 'Eric' wordt genoemd. Een symbolische naam die, door zijn vader gekozen, staat voor kracht, grootsheid, deugd, en die een bijzondere combinatie vormt met de achternaam 'Visser', een naam die later al bijna even zinnebeeldig blijkt te zijn. Te midden van de verschrikkingen van de Holocaust ontvouwt zich een heel bijzonder plan dat zich pas decennia later zal voltrekken. Tussen de tijdelijke assen van heden en verleden beschrijft Visser de ontdekkingsstocht naar zichzelf, naar God en naar de manier waarop – natuurlijk en bovennatuurlijk – het paradijs aan hem werd geopenbaard!

In het hoofdstuk 'Ga naar beneden en leer de taal van de mensen' staat een prachtig voorbeeld van de creatieve manieren waarop God zich aan de auteur – in die tijd een beroemd kunstenaar in Parijs – openbaarde en hem beetje bij beetje tot een groot leider, een visser – van mensen – maakte!

'Waarom begrijpen ze me niet?'

'Inderdaad, ze begrijpen je niet,' beaamde God. 'Het is de toren van Babel, weet je nog?'

'Maar, God, ik spreek hun eigen taal. De taal die U mij zelf hebt geleerd. De taal van Kanaän.'

'Ik weet het. Maar ze begrijpen het niet meer.'

'Dit is verschrikkelijk, Heer! Dus niemand kan naar u toe komen?' barstte ik uit in een luide schreeuw.

'Ja, dat kan,' antwoordde God.

'Hoe dan?' vroeg ik huilend.

'Je gaat terug naar beneden, leert de taal van de mensen en vertel ze dan over Mij.'

Ik daalde de trappen van de toren af, stond op uit mijn bed in Parijs en maakte me klaar om naar Nederland terug te keren.

Terwijl Hij Visser voorbereidde op een toekomst van totale toewijding in dienst van het Koninkrijk, genas God ook de pijnlijke herinneringen en heelde Hij zijn hart. Zijn aardse vader sprak, voordat hij stierf, een zegen over hem uit. Hij bevestigde dat het werk dat God aan Eric had toevertrouwd, voor redding, bescherming en een nieuw begin, groots en mooi was. Alles in totale overgave aan de leiding en in afhankelijkheid van de goede hand van de Heer. Zijn vader vertelde in een kostbaar gesprek met zijn zoon te hebben gezien dat hij een gigantische 'boot' bouwde. Een ark, waarvan de deur alleen van buitenaf door de hand van de God van het Verbond kon worden gesloten.

Visser erkent dat zijn moeder iets heel waardevols had: een persoonlijke relatie met God, een God die hij nog steeds niet herkende als een liefhebbende Vader en daarom vertelt hij: 'Stap voor stap liep ik aan moeders hand naar een ontmoeting met die God, de levende God.'

Je gebedsleven krijgt een nieuwe dimensie door specifieke ontmoetingen. De Heer werkte door genezingen en wonderen, zowel binnen als buiten het gezin. Het was een geestelijke ontwikkeling die niet viel te ontkennen. Een periode die normaliter een tijd van trots en eer zou zijn geweest, werd door God gebruikt om hem voor te bereiden op de

hij later op zich zou nemen.

'Trots en verlegen keek ik om me heen. Wat had ik gedaan? Niets speciaals. Ik had gewoon de prins geschilderd zoals ik hem had gezien.' Dit zijn woorden van de kunstenaar die het staatsieportret van de Prins van Oranje, de latere koning Willem-Alexander, heeft geschilderd. Een grote eer. Zijn broer stelt hem echter een verontrustende vraag: 'Waarom zou je je talenten verspillen aan de gekroonde hoofden van dit land en ze niet opdragen aan degenen die het het meest nodig hebben?' Wie heeft het méér nodig? Visser heeft informatie over Braziliaanse straatkinderen in de metropool São Paulo en reageert al snel op de vraag van zijn broer door een projectvoorstel te formuleren en het naar de Nederlandse Commissie voor UNESCO te sturen, die prompt goedkeuring verleent. Vanaf het moment van deze beslissing ontvangt de artiest, die een goed gevulde orderportefeuille had, een hele reeks annuleringen van toegezegde opdrachten. Zijn financiële situatie wordt ingewikkeld en Visser vreest dat het niet mogelijk zal zijn om zijn plannen door te zetten. Op dat moment hoort hij echter een bevriende fotograaf een Joods gezegde citeren: *'Wie een kind redt, redt de hele wereld.'* De fotograaf vervolgt: *'Ik wil dat je naar São Paulo gaat.'*

Eindelijk is het zover: de dag van de kennismaking met het land en de

Bij de foto's - (enkele van de 96 digitaal beschikbare illustraties bij de Braziliaanse uitgave):

Pag. 36 . Introitus in de Notre Dame van Parijs - hoofdstuk 5

Pag. 37. (bov). Inleiding van Eric Visser tijdens de officiële inauguratie van het 'staatsieportret van Kinderen in Moeilijke Omstandigheden' in het UNESCO-gebouw te Parijs met de Directeur Genraal (Koichiro Matsuura) en derde van rechts, de toenmalige Hoge Commissaris voor Onderwijs van van de Verenigde Naties - hoofdstuks 14

Pag. 37. (ond). Een schilderij uit de hyper-realistische periode. 'Electriciteitscentrale met lichtschip in de Waalhaven te Rotterdam'. Acryl op doek. Particuliere collectie - hoofdstuk 7

Pag. 38-39. De slaapplek van Suzanne onder de loopbrug over het spoor in de wijk Penha in São Paulo - hoofdstuk 15

Pag. 39. De negenjarige Naiara uit de favela Tiquatira had een poster met een herder en wat schapen, Psalm 23, opgehangen - hoofdstuk 12

Pag. 40. (bov). De zeventienjarige Dayane met haar dochtertje Nayara. Dansend ging ze door het kamp: "God houdt van mij", zingend - hoofdstuk 14

Pag. 40. (ond). De buurtjongen Jefferson die met zijn getemde rat in de Metro geld verdiende - hoofdstuk 10

mensen die God in Zijn voorzienigheid heeft uitgekozen om van pastor Eric, zoals hij later liefkozend wordt genoemd, te gaan houden en door hem bemind te worden. De eerste dagen brengen een grote schok teweeg en hij voelt zich wanhopig onmachtig. Hij schreeuwt het bijna uit: *'Hoe kunnen we God aanbidden, hoe kunnen we Hem Vader noemen, als een klein meisje van net negen jaar gedwongen wordt haar lichaam te verkopen om te overleven??? Is deze God dan alleen de God van rijke, goedgeklede en goed opgeleide mensen?'*

Het UNESCO-project met het officiële staatsieportret, de video's en de kinderfoto's wordt afgemaakt. Visser gaat Frans doceren en raakt zo meer en meer op het onderwijs betrokken. Totdat zijn hart opnieuw door de Heilige Geest bewogen wordt en hij een heel concrete keuze maakt: *'Als ik echt iets voor deze kinderen wil doen, is er meer nodig dan een dagelijkse klus... Vanaf dit moment zal ik geen enkel schilderij meer maken of verkopen, met uitzondering van het officiële staatsieportret van Kinderen in Moeilijke Omstandigheden. Ik ga alle schilderijen die ik heb weggeven.'* De succesvolle kunstenaar die zoveel mooie opdrachten kreeg, waaronder een officieel portret van de Prins van Oranje, werd een bedelaar en vertrok met dertig euro naar de andere kant van de wereld. *'Wie zorgt er echt voor mij?'*

Vanuit die geloofsbeslissing, de totale overgave aan Jezus van alles wat hij is, doet en heeft, en met de onbeperkte steun van zijn vrouw Dominique heeft Eric, in samenwerking met anderen, verschillende projecten ontwikkeld. Het boeiende biografische verhaal omvat de geschiedenis van Children Asking, de Eerste Zigeunerkerk in Brazilië, Global Action en vele andere zegenrijke acties voor kinderen in Brazilië en de rest van de wereld.

Door: Priscila Lima
Editora Cristã Evangélica

Voor bestelling van de Nederlandse uitgave, klik op de QR-code en kies voor de optie 'De ontdekking van het Paradijs'. € 25,-- incl. verzendkosten.

Bouw extra lokalen voor de PEVI Amor - Parque Esperança - Rio de Janeiro (RJ)

Lokale hulpprojecten

“Wings of Support is een onafhankelijk, particulier initiatief van medewerkers van de KLM groep. Wij helpen kinderen op de bestemmingen waar deze maatschappijen op vliegen door middel van het faciliteren van onderwijs, opvang en medische hulp. Hiermee wil Wings of Support een duurzame verbetering van de kwaliteit van het leven van kinderen bewerkstelligen in hun eigen leefomgeving. Het ondersteunen van lokale hulpprojecten op bestemmingen gebeurt met financiële steun van onze donateurs en sponsors.”

Tot zover de introductie zoals die op de website van deze organisatie staat. Een vlag die, zoals ik zelf ervaren heb, de lading zeker dekt. Het was rond 2004 dat ik, rustig op mijn vaste plek in KL0791 zittend, werd aangesproken door de purser Marlies van Waveren. ‘Meneer,’ zei ze, ‘ik zie dat u regelmatig naar São Paulo vliegt. Mag ik vragen wat u daartoe beweegt?’ ‘Jazeker,’ antwoordde ik. ‘Ik ben verantwoordelijk voor een aantal onderwijsprojecten die wij via lokale kerken voor de kinderen in de favela’s daar organiseren.’ ‘Dat is mooi werk, meneer. Ik vermoedde al zoiets en daarom vroeg ik dat. Wij hebben bij de KLM namelijk een stichting die door het personeel zelf is opgezet, waarmee we geld inzamelen om projecten in onze aanvlieghavens te ondersteunen. U weet wel: vliegen is nog steeds een beetje een luxe artikel en wij, het personeel, zien vaak dat er op de plekken waar wij komen groot onrecht heerst en ook grote nood is. Door projecten daar te ondersteunen, proberen wij ons steentje bij te dragen aan een eerlijker verdeling van de welvaart in deze wereld.’

Ik vertelde haar – overigens zonder dollartekens in mijn ogen – dat ik nog maar kortgeleden begonnen was met een schoolje voor zigeuner-kinderen. Dit is een bevolkingsgroep die ook in Brazilië enorm gediscrimineerd wordt en waarvan kinderen volwassenen geen woord kunnen lezen of schrijven. Ze leven totaal anders dan de zigeuners in Nederland, vertelde ik. Hier lopen vrouwen en meisjes nog in de traditionele klederdracht en wonen in tenten die uit oude dekzeilen zijn opgetrokken. Ook leiden ze nog een volledig nomadisch bestaan en ze verdienen de kost met dubieuze handel en met handlezen.

Marlies’ nieuwsgierigheid was gewekt en een afspraak voor de volgende dag was snel gemaakt. Dit en de bezoeken die daarop volgden, zal ik nooit meer vergeten. We zouden een meisje bezoeken van

wie de moeder door een drugsdealer was doodgeschoten – ze is ‘naar de hemel’, hadden haar tantes haar verteld. Toen ik de komst van een paar stewardessen aankondigde, vroeg ze: ‘Wat zijn dat – stewardessen?’ ‘Dat zijn mensen, meestal vrouwen, die in een vliegtuig werken. Je weet wel,’ zei ik, op de lucht wijzend waar regelmatig vliegtuigen overvlogen, ‘vliegtuigen uit een heel ver land.’ Toen Marlies een paar dagen later arriveerde, sprong het meisje bij haar op schoot en weigerde daar nog van af te gaan. Aan het einde van het bezoek vroeg ze: ‘Mag ik mee?’ Toen Marlies me dat later vertelde, stond ik als aan de grond genageld. Het meisje wilde mee met een vliegtuig, naar de hemel. Dan zou ze haar moeder weer even kunnen zien.

Wings of Support heeft ons vanaf dat moment regelmatig ondersteund, zelfs tijdens de COVID-pandemie, toen de KLM in ontzettend zwaar weer was terechtgekomen. In die periode heeft Wings of Support ons geholpen voedselpakketten voor de kinderen en hun families te kopen. Foto’s van de meest recente projecten – de aanleg van een sportveld en de bouw van een paar extra lokalen – vindt u op de vorige pagina’s.

Tot zover een kort verslag van een geweldig initiatief dat begon bij een oplettend personeelslid dat zich het lot van kansarme kinderen aantrok. Wellicht is er in jullie bedrijf ook wel zo’n personeelslid. Of wellicht bent u het zelf die zegt: ‘Ik wil vanuit mijn eigen luxe situatie iets doen om kinderen die het veel moeilijker hebben dan de armste kinderen in Nederland te helpen.’ Doe dan net als Marlies! Trek de stoute schoenen aan en kom naar ons toe. Uw hulp is niet alleen meer dan welkom, maar ook heel erg noodzakelijk. Wij werken namelijk met en voor ‘Kinderen in Moeilijke Omstandigheden’ – dat is de officiële benaming voor kinderen die zonder externe (uw) hulp niet kunnen opgroeien volgens de regels zoals die in het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind zijn vastgelegd.

Scan hier voor informatie en/of aanmelding voor ons Gold-/Silver-elite adoptieprogramma voor instellingen.

Column

HEBBEN WE JEZUS GEMIST?

Moslims zijn mensen die een verkeerde religie aanhangen. Dat is wat bij me opkwam als ik aan moslims dacht. Ze weten niet wie Jezus is en daardoor kennen ze God niet. Een soortgelijke hooghartige gedachte als van de Joden ten opzichte van de Samaritanen. Ironisch, want toen Jezus tot zijn volk kwam – het volk dat zoveel profetieën had ontvangen, dat zoveel kennis had en volledig was voorbereid op zijn komst, zou je zeggen – herkende men Hem niet. En toen was daar die ene Samaritaanse vrouw bij de waterput. Dat verhaal ken je vast. Jezus openbaarde zich aan haar en zij wist: dit is de Messias. Ze had hem gezien!

‘Wil je thee? Je zult wel dorst hebben.’ ‘Niet te zoet,’ zegt mijn vriend. We waren in het zuidoosten van Marokko in een grot op bezoek bij een nomadenfamilie. Een bijzondere aangelegenheid, want voor dat beetje water moest ze kilometers lopen. Met lege jerrycans naar de waterput en vervolgens weer met liters terug. Vandaar de thee met extra suiker.

Met vriendelijke ogen kijkt de jonge vrouw mij aan. We konden elkaar met geen woord verstaan, maar we leken elkaar met gebaren en blikken volledig te begrijpen. ‘Blijf alsjeblieft eten,’ gebaarde ze.

Tijdens mijn reis door Marokko werd ik continu geraakt door pure vriendelijkheid en gastvrijheid. Werkelijk iedereen bij wie ik op de deur klopte, bood me eten, drinken en een slaapplek aan. Ik zag geen moslims meer die een verkeerde religie aanhangen. Ik zag mensen met een puur hart en een verlangen naar wie God is. Steeds vaker moest ik denken aan die Samaritaanse vrouw uit de bijbel. ‘Gezegend die zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien’ (Matth. 5:8). Hadden zij Jezus dan ook gezien?

In de christelijke wereld stoppen we God vaak in een hokje. Het liefst nog met een formule erbij: ‘als jij niet dit, dan kan God niet dat.’ Vul zelf maar in. Ik vraag me af: draait ons geloof echt om Jezus?

We kunnen alle kennis bezitten, profeteren, in Gods naam geesten uitdrijven en toch de plank volledig misslaan. Toen een rechtsgeleerde aan Jezus vroeg wat hij moest doen om het eeuwige leven te beërven, vertelde Jezus het verhaal van de barmhartige Samaritaan die zich ontfermde over de onbekende reiziger. ‘Doe evenzo,’ zei Jezus.

In Matteüs 25:34-40 vertelt Jezus hoe Hij de gezegenden van Zijn Vader verwelkomt in het koninkrijk. Wie waren die gezegenden?

‘Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken

gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. (Mat. 25:34-35)

Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed? (Mat. 25:37)

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.’ (Mat. 25:40)

Ik realiseer mij: van die moslims heb ik nog wat te leren.

Door: Charity de Calonne

Over de auteur:

Charity is brandingspecialist en ondernemer. Naast het maken van videocampagnes voor organisaties, heeft ze een online winkel met Marokkaanse vloerkleden. ROMAISAS.COM

VERGEZICHT

Een magazine dat gelooft in vrede, gerechtigheid en een hoopvolle toekomst

Colofon

Hoofdredacteur

Eric Visser

redactie@hetvergezicht.org

Redactie

Jean-Eric Visser

Janneke van Hoven

Charity de Calonne

Channah Hewitt

allen: redactie@hetvergezicht.org

Gastredacteuren

Priscila Silva

Advertenties

admin@hetvergezicht.org

Abonnementen en bezorging

info@hetvergezicht.org

Volgende uitgave

November/december 2023

Mei/juni 2024

Oplage

3000 stuks

Druk

Xebius Media Groep

Nijverheidsweg 32

3341 LJ Hendrik-Ido-Ambacht

Telefoon: +31 (0)78 681 27 33

E-mail: info@xebius.nl

Uitgever

Stichting Children Asking

Het Tasveld 9

3342 GT Hendrik-Ido-Ambacht

Nederland

info@childrenasking.org

www.childrenasking.org

+31613514793 / +5511985374300

het VERGEZICHT VOLGENDE UITGAVE

De volgende editie van 'het VERGEZICHT' verschijnt in december 2023

En Paulus kreeg 's nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons! Toen hij nu dit visioen gezien had, probeerden wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij eruit opmaakten dat de Heere ons geroepen had aan hen het Evangelie te verkondigen. Handelingen 16:9-10 (HSV)

Gilson en Juliana Helpa, voorzitter en pedagogisch directeur van onze uitvoerende organisatie Atuação Global (Global Action) hebben vanaf medio maart tot en met medio april 2023 een zendingsreis door Zuidoost-Azië gemaakt. Na de trainingsweek in Lahore, Pakistan, waar we de basis voor de Engelstalige versie van ons EPV-programma (het 'Education For Life-curriculum') hebben gelegd, hebben ze diverse andere kandidaat-projecten bezocht. Nepal, Australië, Oost-Timor en India stonden op het programma. In het komende nummer vertellen wij u graag iets meer over deze ontwikkeling.

Kijk snel voor de
afhaalpunten

Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden verveelvoudigd, opgeslagen, openbaar worden gemaakt of voor andere doeleinden op welke wijze dan ook worden gebruikt zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Zet- en drukfouten voorbehouden.

Help kansarme kinderen aan goed onderwijs

Children Asking droomt van gelijke kansen voor alle kinderen ter wereld om te kunnen groeien en ontwikkelen en volwaardig mee te doen in de wereld. Wij zetten ons in voor 'Kinderen in Moeilijke Omstandigheden'. Dit zijn kinderen die opgroeien zonder toekomstperspectief. Zonder externe hulp hebben zij grote kans dat ze op straat gaan zwerven waar drugshandel, prostitutie en misdaad welig tieren.

Help jij ons om de liefde van Jezus concreet en zichtbaar te maken? Steun Children Asking dan financieel: via leerplekadoptie als particulier of haak aan als ondernemer.

Mede dankzij jouw hulp krijgen ruim dertien duizend kinderen in acht verschillende landen via 156 lokale kerken en partners van Children Asking weer de kans om dagelijks onderwijs te volgen. Deze kinderen doen niet alleen cognitieve kennis op, maar leren ook de, op de Bijbel gefundeerde, juiste levenskeuzes te maken.

Leerplekadoptie

In plaats van de gebruikelijke kindsponsoring heeft Children Asking al direct bij het starten van haar activiteiten het unieke systeem van leerplekadoptie ontwikkeld. Hoe werkt leerplekadoptie?

Je adopteert geen kind, maar een tafeltje en een stoeltje in een project. Niet dat kind, maar dat tafeltje en stoeltje is je 'eigendom'. Uiteraard zetten wij een kind, dat dankzij jouw steun onderwijs krijgt, op dat stoeltje. Gaat dat kind verhuizen of bereikt het de maximum leeftijd, dan zetten wij onmiddellijk weer een ander kind op jouw leerplek. Je krijgt daar automatisch per e-mail bericht van.

Wat zijn de voordelen van leerplekadoptie?

- Je kunt verschillende kinderen een stapje vooruit helpen.
- Bij afwezigheid van het kind, komt er direct een ander kind op de leerplek.
- Geadopteerde en niet geadopteerde kinderen worden gelijk behandeld in het onderwijsprogramma.
- Als je wilt kun je via een persoonlijke ledenpagina op onze website contact onderhouden met het kind op jouw leerplek. Hier kun je (automatisch vertaalde) brieven versturen en ontvangen.

Wil je een leerplekje adopteren en padrinho worden? Dit kan al vanaf € 10 per maand. Scan de QR-code of ga naar childrenasking.org/doe-mee/doneer.

Meld u hier aan → → →

DRUKWERK
VORMGEVING
MAATWERK
VERPAKKINGEN
UITGEVERIJ
WEBSITES

*Wij drukken
milieubewust!*